

ספר התלמיד

שנה ש לישית

חלק א

לשכת החנוך דקהלת ניו-יארק

אלהים יראה לי הנפת לעצלה, בני

ספר התלמיד

שנה שלישית

חלק א

תקופת ראשונה

מהדורה חדשה

נערך וי"ל ע"י

לשכת החנוך דקהלת ניו־יארק

תרע"ז

Copyright, 1913
Bureau of Education
of the
Jewish Community of New York

תוכן

62	מלחמת המלכים	7	בריאית העולם (א)
67	הברית	12	בריאית העולם (ב)
71	בן לשרה	16	אדם וחוה בגן־עדן (א)
76	אהבת הבריות	19	אדם וחוה בגן־עדן (ב)
79	מהפכת סדום	25	קין והבל
86	בן האמה	29	המבול (א)
91	עקדת יצחק	32	המבול (ב)
99	מות שרה	37	אחרי המבול (א)
103	שליחות אליעזר (א)	42	אחרי המבול (ב)
106	שליחות אל־עֶזֶר (ב)	46	דור הפלגה
112	אליעזר בבית בתואל	51	בחיר ה' (א)
125	ספרות ילדים	53	בחיר ה' (ב)
	סדר התפלות	56	המריבה

אל המורים

ספר התלמיד שנה שלישית, כאחיו הקודמים לו, אף הוא בא בארבע חלקים, חלק לתקופה. חומר הלמוד של שנה זו בכללו הוא: ספורי התורה, קריאת התפלות והרצאתן, שעורי כתיבה ושעורי זמרה. מלבד כל אלה ניתן בשנה זו חומר צדדי—אגדות ומחזות—למקרא בבית, כפי שיבואר להלן.

בזה מונח לפניכם ספר התקופה הראשונה תקופה זו היא בת אחד עשר שבועות; בכל שבוע שעות הלמוד מחולקות לעשרה שעורים. כל שעור בן 30 רגע. לפי חשבון זה נעשתה חלוקת החומר בספרנו, ולפי זה ניתנו בסדר השבוע: ששה שעורים לספורי התורה, שנים לקריאת התפלות, אחד לכתיבה ואחד לזמרה.

ספורי התורה, כמובן מאליו, לא באו למלא מקום ה"חומש", ותעודתם אך לשמש הכנה ללמוד המקרא בשנים הבאות. משום התועלת המעשית, נחלק כל ספור לשנים. לכל חלק יקדיש המורה שלשה שעורים: אחד — לשיחה ושנים — לגוף הלמוד ולשנון. את השיחות ימצא המורה בספרו; ואותם מן המורים, שמלמדים עפ"י שיטת התרגום, כמובן, ינהלו את השיחות בלשון שתלמידיהם נזקקים לה. המלים הקשות בגוף ספורי התורה, אותן המתבארות עברית-בעברית בקושי ובבזבז זמן, נתבארו בשולי הגליון באנגלית על פי עיקרים קבועים, שהמעייין יעמד עליהם מאליו. בנוגע לפרקי הלמוד גופם יש להעיר, כי לא בכל מקום היתה אפשרות טכנית לחלקם חלוקה שזה, ותלמידים שלא קנו הכנה מספקת בשתי השנים הראשונות — אפשר שיתקשו לעבור על איזה מהם במשך חצי שעה. בחלוקת החומר היו לנגד עינינו חניכים שהוכנו בשתי השנים הראשונות

ספר התלמיד

כל צרכם; ואותם מבתי הספר, שחניכיהם לקויי הכנה הם, יוצרכו לפתור את השאלה בפני עצמם.

בסדור התפלות הוספנו ללכת בדרך, שאחזנו בו בשתי השנים הראשונות. אותם מפרקי התפלות שנראים לכאורה ארוכים מדי, אינם אלא פרקי שנון, השגורים כבר על פיהם של התלמידים.

שעורי הכתיבה ניתנו בספר המורה והחומר הלשוני שבהם ברובו לקוח הוא מספרי התורה.

בסוף הספר נספחה, לשם קריאה ביתית, כאמור למעלה, קבוצה של אגדות ומחזות מני מקרא. קבוצה זו תשמש התחלה לסדר שלם של „ספרות ילדים“, סדר שתחלתו נעוצה בשנה השלישית וסופו — בשנה השביעית. מגמתנו להמציא על-ידי-כן לילד בכל תקופה, נוסף לספר הלמוד, חומר מספיק לקריאה בבית. בבחירת החומר לתכלית זו נזהרנו שלא לקחת „מכל הבא ביד“, אלא חזרנו אחרי ענינים, שעם היותם מוינים ומשובחים מצד עצמם, יהיו גם מתאימים ומקושרים על פי תכנם להענינים שהילד עומד בהם בלמודו. לפי זה ימצאו התלמידים ב„ספרות הילדים“, שיקראו מדי שבוע בשבוע בביתם, מעין מלואים והשלמה למה שלמדו במשך אותו השבוע בבית הספר.

הוראות מפורטות תבאנה בספר המורה.

1

שִׁיחָה

2

לְכוּ גִרְנָנָה עַד לְכָה דוּדִי

(עֲנֵן "סֶדֶר הַתְּפִלּוֹת" צִד 3)

3

לְכוּ גִרְנָנָה עַד לְכָה דוּדִי

4

בְּרִיאַת הָעוֹלָם

8

בְּרֵאשִׁית¹ בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ. וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ² וּבְהוֹ³; וַחֲשֹׁךְ עַל-
פְּנֵי תְהוֹם⁴; וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת⁵ עַל-פְּנֵי
הַמָּיִם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: יְהִי אוֹר, וַיְהִי אוֹר.

¹ beginning ; ² without form or shape ; ³ void, empty ; ⁴ abyss, depth ; ⁵ (רָחַף) to hover.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב; וַיִּבְדֵּל¹
אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְאֹר יוֹם, וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה. וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: יְהִי רָקִיעַ² בְּתוֹךְ הַמַּיִם;
וַיְהִי כֵן. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם. וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי.

¹ (תִּבְדֵּל) to divide, to separate; ² expansion.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: יִקְוּ¹ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל-מָקוֹם אֶחָד, וְתִרְאֶה תִּבְשָׁה²;

וַיְהִי-כֵן. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ,
וּלַמָּקוֹה הַמַּיִם קָרָא יָמִים; וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: תִּרְשָׁא³ הָאֶרֶץ

¹ (תִּקְוָה) to be gathered together; ² dry land; ³ (תִּרְשָׁא) to bring forth grass.

רִשָּׁא, עֵשֶׂב וְעֵץ פֶּרִי לְמִינוֹי¹; וַיְהִי־בֹן.

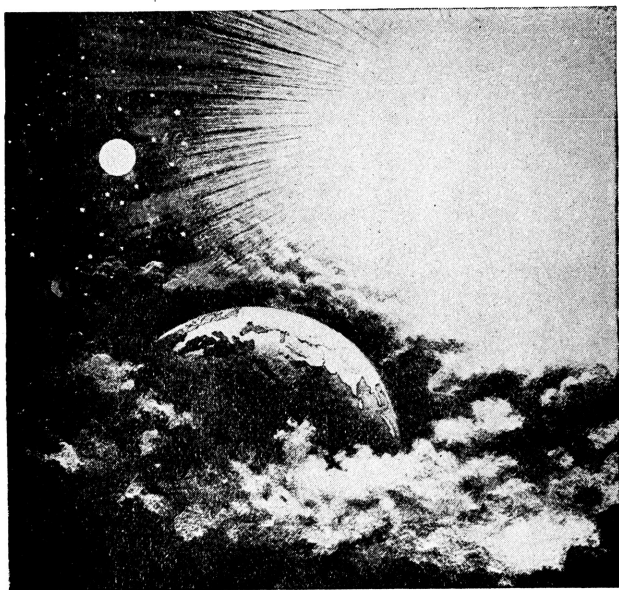

וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב; וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם שְׁלִישִׁי.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: יְהִי מְאֻרוֹת² בְּרָקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ; וַיְהִי־בֹן. וַיַּעַשׂ

¹ kind; ² lights.

אֱלֹהִים אֶת־הַמָּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשָׁלָתוֹ¹
הַיּוֹם, וְאֶת־הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשָׁלָתוֹ הַלַּיְלָה.

וְאֵת הַכּוֹכָבִים. וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב;
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי.

¹ (מִשָּׁל) to rule.

5

בְּרִיאַת הָעוֹלָם

ב

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: יִשְׂרְצוּ¹ הַמַּיִם נֶפֶשׁ²

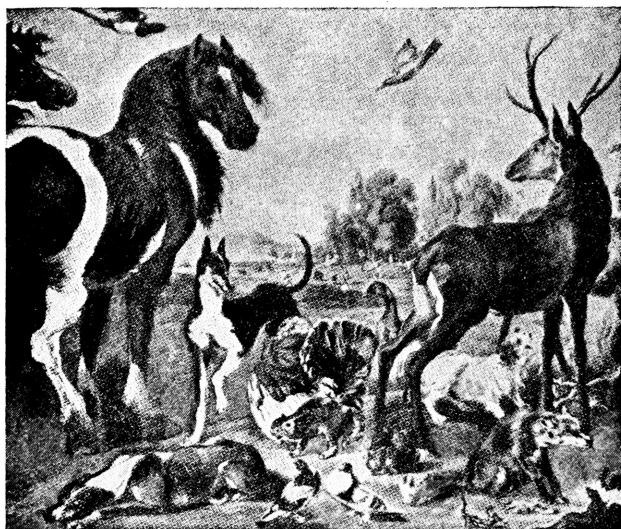

מִהֶם, וְעוֹף³ יַעֲוֹף עַל הָאָרֶץ; וַיְהִי־כֵן.

¹ (שָׂרַץ) to bring forth; ² creature; ³ fowl.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב; וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר
יוֹם חֲמִישִׁי.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה.

בַּהֲמָה¹ וּרְמֵשׁ² וְחַיֵּית³-אָרֶץ לְמִינֵהּ; וַיְהִי-
כֵן.

¹ cattle; ² creeping things; ³ (חַיָּה) beast.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב; וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים:
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ¹, וַיִּרְדּוּ² בְּדִגְתַּת הַיָּם
וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ; זָכָר³ וּנְקֵבָה⁴ בָּרָא אוֹתָם.
וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים:
פְּרוּ⁵ וּרְבוּ, וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ⁶;
וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם, וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם, וּבְכָל-
חַיַּת הָאָרֶץ.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה, וְהִנֵּה-
טוֹב מְאֹד; וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי.

¹ (צֶלֶם) image; ² (רָדָה) to rule; ³ male; ⁴ female; ⁵ (פָּרָה) to be fruitful; ⁶ (כָּבַשׁ) to subdue, to conquer.

וַיָּכֻלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צָבָאָם;
וַיַּכֵּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּתוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וַיְקַדֵּשׁ² אוֹתוֹ; כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

6

שִׁיחָה

¹ (שָׁבַת) to rest, ² (קִדְּשׁ) to sanctify, to make holy.

7

אָדָם וְתוֹה בְּגִן-עֵדֶן

א

וַיֹּשַׁע¹ יְהוָה אֱלֹהִים בְּגִן-עֵדֶן מִקֶּדֶם.
וַיִּצְמַח² יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-עֵץ
נְחֻמָּד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמֵאכֹל; וְעֵץ הַחַיִּים
בְּתוֹךְ הָגֶן, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. וַיִּקַּח
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם, אֲשֶׁר יָצַר, וַיְנִיחֵהוּ
בְּגִן-עֵדֶן, לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ³. וַיֹּצִו יְהוָה
אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לֵאמֹר: מִכָּל עֵץ-הָגֶן
אָכַל תֹּאכֹל וּמִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא
תֹאכַל, כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת.

¹ (נָטַע) to plant; ² (הִצְמִיחַ) to cause to grow; ³ (שָׁמַר) to keep, to guard.

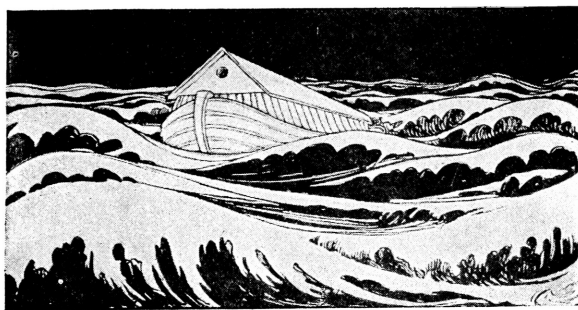
עשיתי מעל פני האדמה. ויעש נח ככל
אשר צוהו יהוה. ויבא נח, ובניו ואשתו
ונשי-בניו אתו, אל-התבה מפני מי
המבול. מן-הבהמה ומן-העוף וכל אשר-

רמש על-האדמה—שנים שנים באו אל-

נח, אֶל־הַתֵּבָה, זָכַר וַנִּקְבְּהָ, כַּאֲשֶׁר צִוָּה
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ.

וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים, וַיְמִי הַמִּבּוּל הָיוּ
עַל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ¹ כָּל־מַעֲיִנוֹת²
תְּהוֹם³ רָבָה, וַאֲרָבוֹת⁴ הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ.
וַיְהִי הַגֶּשֶׁם⁵ עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם
וַאֲרָבָעִים לַיְלָה. וַיִּרְבוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־
הַתֵּבָה, וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ. וַיִּגְבְּרוּ⁶ הַמַּיִם

Copyright by G. Westerman 1905.

מֵאֵד, וַתִּלָּךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם. וְהַמַּיִם

¹ (הִבְקַע) to be broken up; ² fountain; ³ abyss, depth; ⁴ window;
⁵ rain; ⁶ to prevail, to be strong.

נָבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל-הָאָרֶץ, וַיִּכְסּוּ כָל-
הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם.
וַיִּגְנוּ כָל-בָּשָׂר, כָּל אֲשֶׁר רוּחַ חַיִּים בָּאֲפִיו;
מִכָּל אֲשֶׁר בַּחֲרָבָה¹ מָתוּ, וַיִּשָּׂא אֶדְ-נֹחַ
וְאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה.

¹ dry land.

19

בְּרָכוֹת וְשִׁירָה

קדוש לשבת

(עין "סדר התפלות" צד 15)

20

בְּתִיבָה

21

שִׁיחָה

22

מְזֻמּוֹר שִׁיר, הַשְּׂבִיבֵנוּ

(עין "סדר התפלות" צד 10)

23

מזמור שיר ליום השבת

24

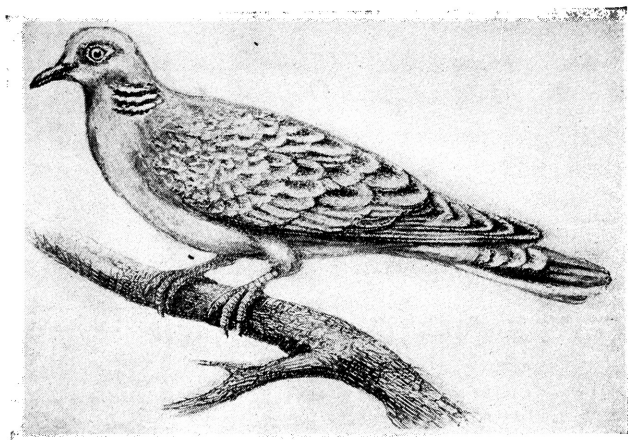
אחרי המבול

א

וַיִּזְכֹּר¹ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ, וְאֵת כָּל־הַחַיָּה
וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה; וַיַּעֲבֹר²
אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ, וַיָּשֹׁבוּ³ הַמַּיִם.
וַיִּסָּכְרוּ⁴ מַעֲיָנוֹת תְּהוֹם וַאֲרָבוֹת הַשָּׁמַיִם,

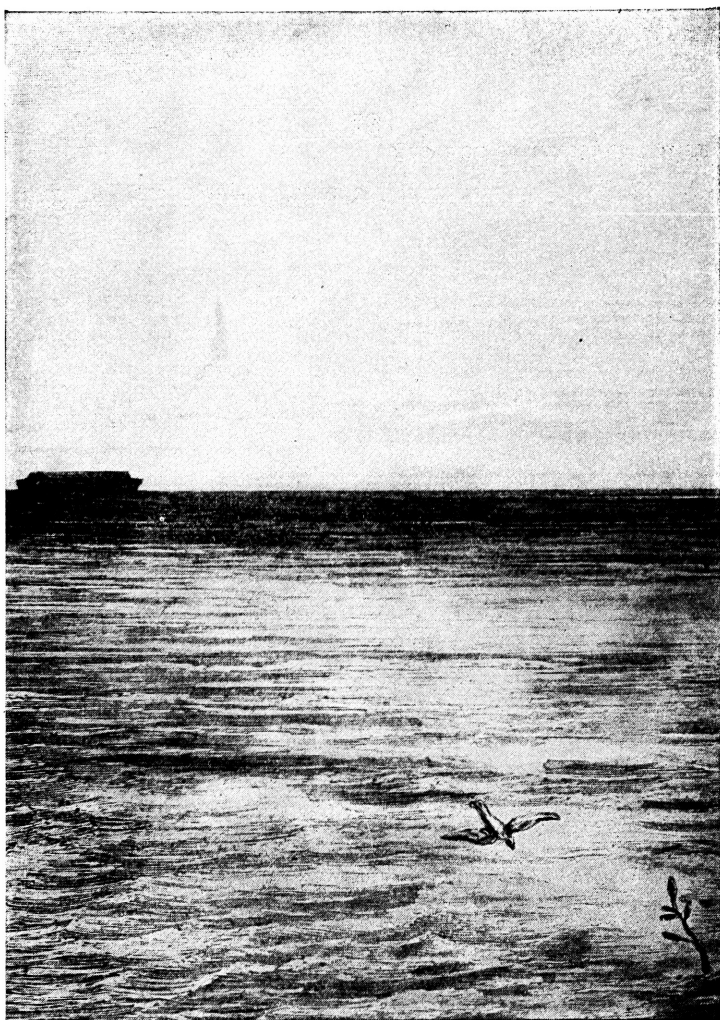
¹ (זָכַר) to remember; ² (הָעָבַר) to cause to pass; ³ (שָׁכַךְ) to subside, to diminish; ⁴ (הִסָּכַךְ) to be closed.

וַיָּבֹלֵא¹ הַנָּשִׁים מִן־הַשָּׁמַיִם. וַיָּשׁוּבוּ הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוּב, וַיִּחְסְרוּ² הַמַּיִם;
וַתֵּנַח הַתֵּבָה עַל הָרִי אֲרָרָט.
וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה, וַיִּשְׁלַח

אֶת־הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לָרְאוֹת, הִקְלוּ הַמַּיִם מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחָ³
לְבַר־רִגְלָהּ; וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה, כִּי

¹ (הַבִּלְא) to be held back; ² (חָסַר) to decrease; ³ rest.

מים על-פְּנֵי כָל-
הָאָרֶץ; וַיִּשְׁלַח
יְהוָה וַיִּקְחֶהָ, וַיָּבֵא

אוֹתָהּ אֵלָיו אֵל
הַתְּבָה. וַיַּחֲלֵ עוֹד
שְׁבַעַת יָמִים, וַיִּסַּף
שִׁלַּח אֶת-הַיּוֹנָה מִן-
הַתְּבָה. וַתָּבֵא אֵלָיו
הַיּוֹנָה לָעֵת עָרֹב,
וַהֲנִיחָה עַל-הַיַּזְוִית²
בְּכִפְיָהּ; וַיֵּדַע נֹחַ כִּי-

(יחל) to wait; ² olive.

קלוי המים מעל הארץ. ויחל עוד שבעת
ימים אחרים, וישלח את היונה; ולא יספה¹
שוב-אליו עוד.

ויסר נח את-מכסה² התבה; וירא,
והנה חרבו³ פני האדמה.

25

אחרי המבול

ו

ויצא-נח, ובניו ואשתו ונשי-בניו
אתו; כל-החיה, כל-הרמש וכל-העוף,
למשפחותיהם⁴, יצאו מן התבה. ויבן⁵ נח
מזבח⁶ ליהוה, ויעל עלות במזבח.

¹ (יָסַף) to continue; ² covering; ³ (חָרַב) to dry up; ⁴ (מִשְׁפָּחָה) family; ⁵ (בָּנָה) to build; ⁶ altar.

וַיֹּאמֶר יְהוָה: לֹא אֶסִּיף לְבָלֵל¹ עוֹד
 אֶת־הָאָדָמָה בְּעֵבוֹר² הָאָדָם וְלֹא־אֶסִּיף
 עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי, כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי;
 עוֹד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ—יָרֵעַ³ וַקָּצִיר⁴, וְקָרָה
 וְחָם, וְקִיץ וְחֹרֶף, וַיּוֹם וְלַיְלָה, לֹא יִשְׁכַּתוּ⁵.

¹ to curse, ² for the sake of; ³ seed-time; ⁴ harvest, ⁵ (שָׁכַת) to
 cease, to stop.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו, וַיֹּאמֶר
 לָהֶם, פְּרוּ וּרְבוּ², וּמָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ. וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר: נֹאֲנִי הִנְנִי
 מִקִּים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זֶרְעְכֶם
 אַחֲרֵיכֶם, וְאֶת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם;
 וְלֹא־יְהִי עוֹד מַבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים: זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־
 אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם, לְדֹרוֹת עוֹלָם. אֶת־
 קַשְׁתִּי³ נָתַתִּי בְּעָנָן⁴; וְנִרְאָתָה הַקַּשָּׁת,
 וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם,
 וְלֹא יְהִי עוֹד מַבּוּל לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר.

¹ (פְּרָה) to be fruitful; ² (רָבָה) to multiply, to increase;

³ (קַשָּׁת) bow; ⁴ cloud.

26

שִׁיתָה

27

דֹּרִי¹ תַּפְלָנָה²

וַיְהִי בְּגֵי-נֶחַם הַיְצָאִים מִן-הַתְּבָה: שֵׁם,
וְחֶם, וַיָּפֶת; שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים בְּגֵי-נֶחַם, וּמֵאֵלֶּה
נִפְצָה³ כָּל-הָאָרֶץ.

וַיְהִי כָל-הָאָרֶץ שָׁפָה⁴ אֶחָת, וּדְבָרִים
אַחֲדִים. וַיְהִי בְּנִסְעָם⁵ מִקֶּדֶם, וַיִּמְצְאוּ
בִקְעָה⁶ בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר, וַיֵּשְׁבוּ שָׁם. וַיֹּאמְרוּ

¹ generation; ² seperation; ³ (נִפְץ) to overspread; ⁴ language;

⁵ (נִסַּע) to travel; ⁶ valley.

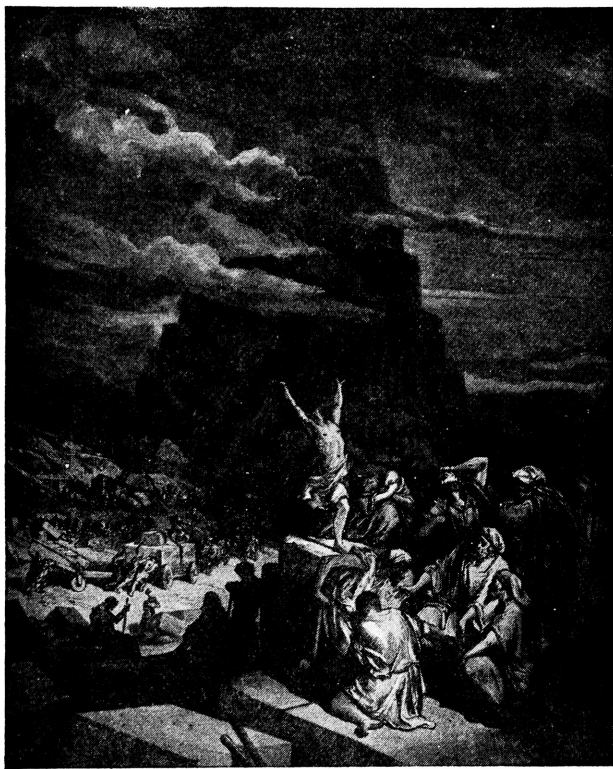
איש אל רעהו: הבה¹ נבנה-לנו עיר²

ומגדל³ וראשו בשמים; פן-נפוינ⁴ על-פני
כל-הארץ. ויאמר יהוה: הן עם אחד,
ושפה אחת לכולם; הבה נרדה ונבלה⁵ שם
שפתם, אשר לא ישמעו איש את שפת
רעהו. ויפיץ⁶ יהוה אותם מושם על-פני

¹ let us; ² city; ³ tower; ⁴ (פוינ) to be scattered; ⁵ (בלל) to confuse, to mix up; ⁶ (הפיץ) to scatter.

כָּל-הָאָרֶץ; וַיַּחְדְּלוּ¹ לְבָנוֹת הָעִיר. עַל-

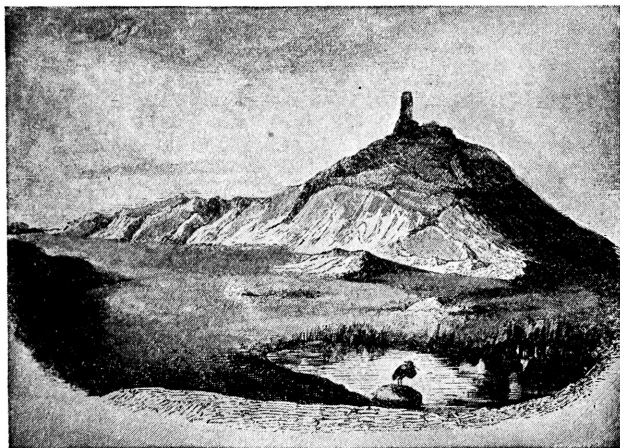

בֶּן קָרָא שְׁמָהּ בְּכָל כִּי-שֵׁם כָּלל יְהוָה

¹ (חָדַל) to cease.

שנה שלושית

שִׁפְת כָּל-הָאָרֶץ ; וּמַשֶּׁם הִפְיָצָם יְהוָה עַל-
פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ.

מְקוֹם הַמִּגְדָּל

28

חֲזָרָה

(17, 18, 24, 25)

29

בְּרָכוֹת וְשִׁירָה

קְדוּשׁ לְשַׁבָּת

(עין "סדר התפלות" צד 15)

30

בְּתִיבָה

31

שִׁיחָה

32

אַתָּה קְדִישָׁתְךָ קְדוּשׁ לְשַׁבָּת

(עין "סדר התפלות" צד 13)

33

מִה־פִּי עַד אֶזְרִי

(עין "סדר התפלות" צד 18)

34

בְּחִירַי ה'

א

אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת שֵׁם: שֵׁם הוֹלִיד אֶת
אֶרְפַּכְשָׁד, וְאֶרְפַּכְשָׁד הוֹלִיד אֶת שָׁלַח;
וְשָׁלַח הוֹלִיד אֶת עֵבֶר. וְעֵבֶר הוֹלִיד אֶת
פֶּלֶג, וּפֶלֶג הוֹלִיד אֶת רָעוּ; וְרָעוּ הוֹלִיד אֶת
שָׂרֻג, וְשָׂרֻג הוֹלִיד אֶת נָחוֹר, וְנָחוֹר הוֹלִיד
אֶת תְּרַח.

וְאֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת תְּרַח: תְּרַח הוֹלִיד אֶת-
אֶבְרָם, אֶת-נָחוֹר וְאֶת-הָרָן; וְהָרָן הוֹלִיד
אֶת-לֹוֹט.

וַיָּמָת הָרָן עַל-פְּנֵי תְּרַח אָבִיו בְּאֹר

¹ chosen.

פְּשָׁרִים. וַיִּקַּח אֲבָרָם וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים:
 יֵשׁם אִשְׁת־אֲבָרָם שָׂרִי, וְיֵשׁם אִשְׁת־נָחוֹר
 מִלְכָּה. וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת אֲבָרָם בְּנוֹ וְאֶת־
 לוֹט בֶּן־בְּנוֹ וְאֶת שָׂרִי כִלְתּוֹ, וַיֵּצְאוּ מֵאוּר

מְקוֹם חֶרֶן

פְּשָׁרִים לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן, וַיָּבֹאוּ עַד־חֶרֶן,
 וַיָּשְׁבוּ יֵשׁם.

35

בְּחִיר ה'

ב

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם: לְךָ-לֵךְ מֵאַרְצְךָ
וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵרָאֶךָ;
וְאָעֲשֶׂה לְגֹי נָדוּל, וְאַבְרָכָהּ, וְאֶגְדֶּלָה שְׁמָךְ.

נְהַר פֶּרֶת

וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-
לוֹט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-רְכוּשָׁם¹, וַיֵּצְאוּ

¹ wealth, riches.

לִלְכֹת אֶרֶצָה כְּנָעַן; וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן.

Copyright De Brunoff, 1904.

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ

עַד מְקוֹם שָׂכָם;

וַחֲכַנְעָנִי אֹז בְּאֶרֶץ.

וַיֵּרָא¹ יְהוָה אֶל

אַבְרָם, וַיֹּאמֶר:

לְזַרְעֲךָ אֶת־

הָאֶרֶץ הַזֹּאת; וַיִּבֶן

שָׂם מִזְבֵּחַ לַיהוָה.

וַיַּעֲתֵק² מִשָּׁם הַחֲרָה,

מִמְּקָדֶם לְבֵית-אֵל.

וַיֵּט³ אֹהֶלוֹ; וַיִּכַּךְ

שָׂם מִזְבֵּחַ לַיהוָה, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם

¹ (הֵרָאָה) to appear; ² (הֵעָתֵק) to remove; ³ (נָטָה) to spread out, to pitch a tent.

יְהוָה. וַיֵּסַע אֲבָרָם, הַלֹּךְ וְנֹסֵעַ הַנִּגְבָּה.

אֹהֶל נֹסְעֵי בְעֶרְר

36

שִׁיחָה

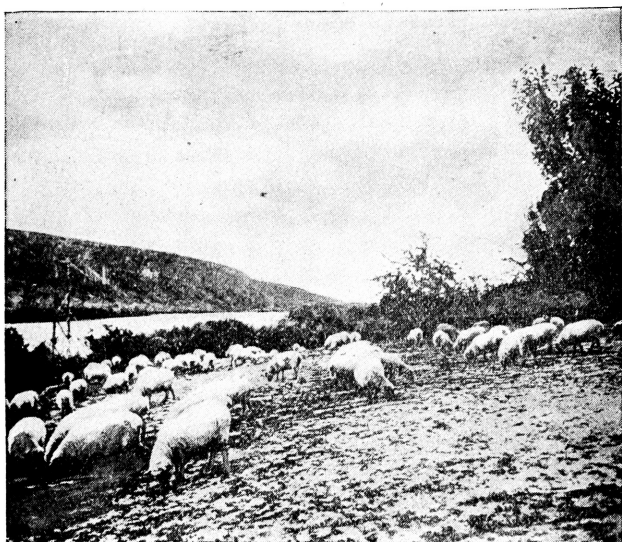
37

הַמְרִיבָה²

וְאֲבָרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֶה³, בַּבָּסֶף
וּבַזֶּהָב. וְגַם-לְלוּט, הִחֲלָה אֶת-אֲבָרָם, תָּהָה

¹ (נֹסֵעַ) to travel; ² a quarrel; ³ cattle.

צֹאן־וּבָקָר¹ וְאֶהֱלִים. וְלֹא־נָשָׂא² אוֹתָם

הָאָרֶץ לְשֹׁכֵת יַחֲדָו, כִּי־הָיָה רְבוּשָׁם רָב.
וַיְהִי־רִיב³ בֵּין רָעִי מִקְנֵה־אַבְרָם, וּבֵין רָעִי
מִקְנֵה־לֹט. וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לֹט: אֵל־
נָא תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינְךָ, וּבֵין רָעִי וּבֵין
רָעִיךָ; כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנִי־נָנוּ. הֲלֹא כָל־

¹ cattle; ² (נָשָׂא) to bear, to hold; ³ a quarrel.

הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ, הַפָּרָדִי נָא מֵעָלַי: אִם-
הַשָּׂמַאל וְאִימִינָה, וְאִם-הַיָּמִין וְאִשְׁמֹאֵלָה.

וַיֵּשְׂא־לוֹט אֶת-עֵינָיו, וַיֵּרָא אֶת-כָּל-
כְּבֶרֶת² הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה³; וַיִּבְחַר⁴-לוֹ
לוֹט אֶת כָּל-כְּבֶר הַיַּרְדֵּן. וַיִּסַּע לוֹט מִקָּדָם,
וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו: אַבְרָם יָשָׁב

¹ (הַפָּרָדִי) to separate oneself; ² a plain, flat land; ³ well-watered;
⁴ (בָּחַר) to choose.

בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר;

Copyright, Underwood & Underwood, N. Y.

וַיָּאָהֵל עַד-סְדֹם. וְאֲנָשֵׁי סְדֹם רָעִים
וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד.

וַיהוָה אָמַר אֶל-אַבְרָם, אַחֲרֵי הַפָּרֶד-
לוֹט מֵעֵמוֹ: שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן-
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם צִפְנָה, וַנִּגְבֹּה,
וַנִּקְדָּמָה, וַיָּבֵה; כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
אַתָּה רֹאֶה, לֵךְ אֶתְנַנֶּה, וְלִזְרַעַךְ עַד-עוֹלָם.

¹ sinfull.

וּשְׁמַתִּי אֶת־זֶרַעַךְ בְּעֵפֶר הָאָרֶץ; אֲשֶׁר
אִם־יִוָּבֵל אִישׁ לִמְנוֹתַי אֶת־עֵפֶר הָאָרֶץ,
גַּם זֶרַעַךְ יִמְנָה. קוֹם, הִתְחַלֵּךְ בָּאָרֶץ
לְאַרְבָּה² וּלְרִחְבָּה³; כִּי לֹךְ אֶתְנַנֶּה.

חֶבְרוֹן

וַיֵּאָחֶל אֲבָרָם, וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאַלְנֵי מַמְרָא,
אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן, וַיִּבְנֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה.

¹ (מְנָה) to count; ² (אַרְבָּה) length; ³ (רִחְבָּה) breadth.

שנה שלישית

38

חֲזָרָה

(37)

39

בְּרָכוֹת וְשִׁירָה

קְדוּשָׁה לְשַׁבָּת

(עין „סֵפֶר הַתְּפִלוֹת” צד 15)

40

כְּתִיבָה

41

שִׁיחָה

42

אֶז יִשִּׁיר

(עין „סֵפֶר הַתְּפִלוֹת” צד 28)

43

אֶז יִשִּׁיר

44

מלחמת המלכים

וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֵּל מֶלֶךְ שֹׁנֵעַ, אֲרִיזָה
 מֶלֶךְ אֶלְסָר, בְּדַרְלֶעֱמֹר מֶלֶךְ עֵילָם, וְתַדְעֵל
 מֶלֶךְ גִּזִּים; עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת-כָּרַע מֶלֶךְ
 סֹדָם, וְאֶת בְּרִשָׁע מֶלֶךְ עֶמְרָה, שֶׁנֶּאֱב
 מֶלֶךְ אֲדָמָה, וְשִׁמְאֵכָר מֶלֶךְ צִבְיִים, וּמֶלֶךְ
 בָּלַע, הִיא צֶעַר.

שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת-בְּדַרְלֶעֱמֹר
 וַיִּשְׁלַשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה מָרְדּוּ², וּבְאֲרַבַּע-עָשָׂרָה
 שָׁנָה בָּא בְּדַרְלֶעֱמֹר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֵתוּ,
 וַיָּבּוּ אֶת-רָפָאִים, וְאֶת-חֻזִּים, וְאֶת-הָאִימִים,

¹ (מלחמה) war; ² (מרד) to rebel.

וְאֶת־הַחֹרִי, וְאֶת־כָּל שְׂדֵה הָעַמְלָקִי; וְגַם
אֶת־הָאֲמָרִי הַיֹּשֵׁב בְּחֻצֵּי תָמָר. וַיֵּצֵא
מֶלֶךְ־סֹדֶם, וּמֶלֶךְ עֶמְרָה, וּמֶלֶךְ אֶדְמָה,
וּמֶלֶךְ צִבְיִים, וּמֶלֶךְ בִּלְעִ; וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם
מִלְחָמָה בְּעֶמְקַת הַשָּׂדִים. וַעֲמָק הַשָּׂדִים
בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת חֲמָר, וַיָּנִיֶּסוּ מֶלֶךְ סֹדֶם וְעֶמְרָה
וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה; וְהַנְּשָׂאִים הָרָה נָסוּ. וַיִּקְחוּ
אֶת־כָּל־דְּרוֹשׁ סֹדֶם וְעֶמְרָה, וְאֶת־כָּל־
אָבָלָם, וַיִּלְכוּ. וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־דְּרוֹשׁוֹ
וַיִּלְכוּ.

וַיָּבֹא הַפְּלִיט² וַיֵּגֵד לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי;
וְהוּא שָׁכֵן בְּאֵלְנֵי מִמְרָא. וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
כִּי נִשְׁבָּה³ אָחִיו, וַיִּרְק⁴ אֶת־חֲנִיכָיו⁵, וַיִּלְדִּי

¹ slime, soft clay; ² fugitive, one who escaped; ³ (הַשְּׁבִיָּה) to be taken captive; ⁴ (הִרְקָ) to arm somebody; ⁵ a trained man.

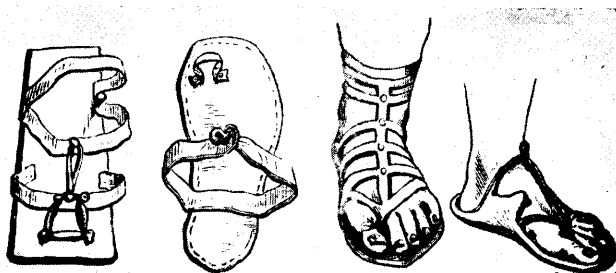
ביתו, שְׁמִנָּה עֶשֶׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת, וַיִּרְדֹּף¹
 עַד־דָּן. וַיַּחֲלֶק² עֲלֵיהֶם לִילָה, הוּא וְעַבְדָּיו,
 וַיָּשָׁב אֶת כָּל־הָרְכוּשׁ, וְגַם אֶת־לוֹט
 אָחִיו וּרְכוּשׁוֹ הָשִׁיב, וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים, וְאֶת־
 הָעָם.

וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם לִקְרָאתוֹ, אַחֲרֵי שׁוּבוֹ
 מִהַבּוֹת אֶת־בְּדָרְלֶעֶמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
 אִתּוֹ. וּמֶלֶךְ־צָדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָחֶם
 וַיֵּין, וַיְבָרְכֵהוּ. וַיֹּאמֶר: בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל
 עֲלִיוֹן³, כְּגֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ; וּבָרוּךְ אֵל עֲלִיוֹן,
 אֲשֶׁר־מִגֵּן צָרֶיךָ בִּינְךָ. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֶם
 אֶל־אַבְרָם: תֵּן־לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכוּשׁ בַּחֲלָךְ.
 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ־סֹדֶם: הֲרִימֹתִי יָדִי

¹ to pursue, to run after; ² (הַחֲלֵק) to divide oneself; ³ most high.

אֶל־יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן, קִנְה שָׁמַיִם וָאָרֶץ;

אִם־מָחוּט וְעַד שָׂרוּךְ־נֶעֱלִי, וְאִם־אָקַח
מִכָּל־אֲשֶׁר־לִי; וְלֹא תֹאמַר, אֲנִי הִעֲשִׂיתִי²
אֶת־אֲבָרָם.

45

חֲזָרָה

(44)

46

שִׁיתָה

¹ a shoe latchet, shoe string; ² (הִעֲשִׂיר) to make rich.

הבט נא השמימה וספור הכוכבים

47

הַבְּרִית¹

אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, הָיָה דְּבַר־יְהוָה
 אֶל־אַבְרָם בַּמַּחְזָה² לֵאמֹר: אֵל־תִּירָא,
 אַבְרָם; אֲנֹכִי מִגֵּן³ לָךְ, שְׂכָרְךָ⁴ הַרְבֵּה
 מְאֹד. וַיֹּאמֶר אַבְרָם: אֲדֹנָי יְהוִה, מַה־תִּתֶּנְךָ
 לִי, וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי⁵. וַיּוֹצֵא אֹתוֹ מִחֻזָּה
 וַיֹּאמֶר: הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וְסֹפֵר הַכּוֹכָבִים,
 אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אוֹתָם; וַיֹּאמֶר לוֹ: כֹּה
 יִהְיֶה זִרְעֶךָ. —

וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאוּר כַּשְׂדִּים, לָתֵת לָךְ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת

¹ covenant, agreement; ² vision, dream; ³ a shield; ⁴ a reward;
⁵ childless.

לְרִשְׁתָּהּ¹. וַיֹּאמֶר: אֲדֹנֵי יְהוָה, בְּמָה אֵדַע
 כִּי אִירְשָׁנָה? וַיֹּאמֶר אֵלָיו: קָחָה לִּי עֶגְלָה²
 מִשְׁלֶשֶׁת, וְעֵז מִשְׁלֶשֶׁת, וְאֵיל ^{ran}מִשְׁלֶשֶׁת,
 וְתֹרִי³, וְגִזְזִיל⁴. וַיִּקַּח לוֹ אֶת-כָּל-אֵלֶּה, וַיִּבְתֵּר⁵
 אֹתָם בַּתֶּנֶּה, וַיִּתֵּן ^{ce}אִישׁ-בִּתְרוֹ⁶ לְקַרְאֵת
 רֵעֵהוּ; וְאֵת הַצֶּפֶר לֹא בָתַר. וַיֵּרֶד הָעֵיט⁷
 עַל-הַפְּגָרִים⁸; וַיֵּשֶׁב⁹ אֹתָם אֲבָרָם.

וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ לָבֹא, וְתִרְדָּמָה¹⁰ נָפְלָה
 עַל-אֲבָרָם. וַהֲנֵה אִמָּה¹¹, חֲשֹכָה¹² גְּדֹלָה,
 נִפְלֹת עָלָיו; וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם: יֵדַע תִּדְעוּ
 כִּי-גֵר¹³ יִהְיֶה זֶרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם,

¹ (יִרֵשׁ) to inherit; ² calf; ³ turtle-dove; ⁴ young pigeon;

⁵ (בָּתַר) to divide, to cut; ⁶ (בִּתְרוֹ) a piece; ⁷ birds of prey; ⁸ (פֶּגֶר) carcass, dead body; ⁹ (הִשָּׁב) to drive away; ¹⁰ deep sleep; ¹¹ fear;

¹² dark; ¹³ a stranger.

וַעֲבֹדוּם, וְעָנּוּ² אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה.
וְגַם אֶת־הַנָּזִי³ אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ, דֵּין⁴ אֲנֹכִי;
וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל.
וַיְהִי הַשָּׁמַשׁ בָּאָה, וַעֲלָטָה⁵ הָיָה, וַהֲנֵה
תִּנּוֹר⁶ עָשָׂן⁷ וְלֶפִיד⁸ אֵשׁ, אֲשֶׁר עָבַר בֵּין
הַנָּזִירִים⁹ הָאֵלֶּה. בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת¹⁰ יְהוָה
אֶת־אַבְרָם בְּרִית, לֵאמֹר: לְזֶרַעְךָ נָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת, מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר
הַגָּדֹל, נָהָר פָּרָת.

48

חֲזָרָה

(47)

¹ (עָבַד) to serve, to work for; ² (עָנָה) to oppress somebody;
³ nation; ⁴ (דִּין) to judge; ⁵ darkness; ⁶ oven; ⁷ smoke; ⁸ torch;
⁹ (נָזִיר) a piece; ¹⁰ (כָּרַת בְּרִית) to make a covenant, an agreement.

49

בְּרָכוֹת וְשִׁירָה

מָעִזוֹ צוֹר

(עין „סֵפֶר הַתְּפִלּוֹת” צד 91)

אֲדוֹן עוֹלָם

(עין „סֵפֶר הַתְּפִלּוֹת” צד 19)

50

בְּתִיבָה

51

שִׁיחָה

52

נִשְׁמַת, יִשְׁתַּבַּח, בְּרָכוּ

(עין „סֵפֶר הַתְּפִלּוֹת” צד 32)

53

הַכֵּל יוֹדוּךָ

(עין „סֵפֶר הַתְּפִלּוֹת” צד 39)

54

בן לִשְׂרָה

וְשָׂרִי, אִשְׁתִּי אֲבָרָם, לֹא יִלְדָה לוֹ; וְלֹא
שִׁפְחָהּ מִצִּרִית, וְשָׂמָּה הָגָר. וַתִּקַּח שָׂרִי
אֶת־הָגָר שִׁפְחָתָהּ, וַתֵּתֶן אֹתָהּ לְאֲבָרָם
לְאִשָּׁה.

וַתֵּלֶד הָגָר לְאֲבָרָם בֶּן; וַיִּקְרָא אֲבָרָם
שָׁם־בְּנוֹ. אֲשֶׁר יִלְדָה הָגָר, יִשְׁמָעֵאל. וְאֲבָרָם
בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְיָשָׁם שָׁנִים, בְּלֶדֶת־הָגָר
אֶת־יִשְׁמָעֵאל.

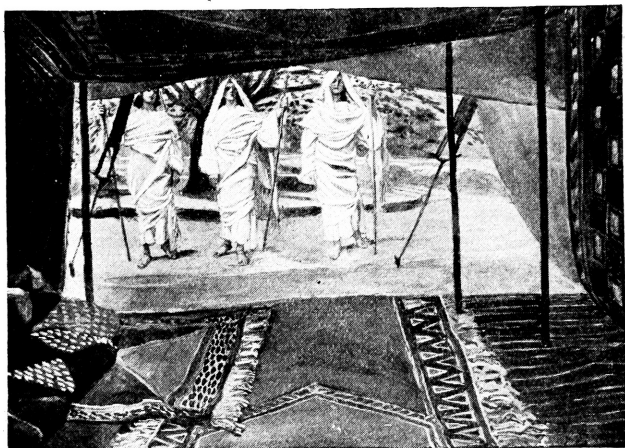
וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וַתִּשְׁעַ
שָׁנִים; וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אֲבָרָם, וַיֹּאמֶר אֵלָיו:

¹ maid-servant.

אֲנִי אֵל שְׂרִי; הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי, וְהָיָה תָמִים.
 נִפְלְ אֲבָרָם עַל־פְּנָיו; וַיְדַבֵּר אֵתָּו אֱלֹהִים,
 לֵאמֹר: אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ, וְהָיִיתָ לְאֵב
 הַמִּזֵּן גִּזִּים. וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ
 אֲבָרָם, וְהָיָה שִׁמְךָ אֲבָרָהֶם; כִּי אֲבִי־הַמִּזֵּן
 גִּזִּים נִתְּתִידָּהּ. וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר,
 אִתְּךָ וְזֶרְעֶךָ לְדֹרוֹתָם. הַמִּזֵּל לָכֶם כָּל־
 זָכָר; וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם. בֵּן־
 שְׁמֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרוֹתֵיכֶם.
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהֶם: שְׂרִי
 אֲשֶׁתְּךָ, לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרִי, כִּי
 שָׂרָה שְׁמָהּ. וּבִרְכַּתִּי אוֹתָהּ, וְגַם נִתְּתִי
 מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן; וּבִרְכַּתִּיהָ, וְהָיְתָה לְגִזִּים, מִלְּכִי
 עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ.

וַיָּבֹל לְדַבֵּר אֹתוֹ, וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל
אֲבָרָהָם.

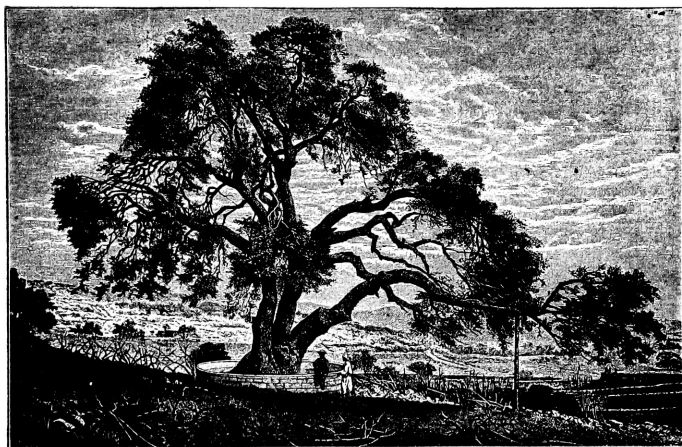
וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְגֵּי מִמְרָא; וְהוּא
יֹשֵׁב בְּפֶתַח הָאֵהֶל כָּחֵם הַיּוֹם. וַיֵּשֶׂא עֵינָיו

Copyright, De Brunoff. 1904

וַיֵּרָא, וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו;
וַיֵּרֶץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהֶל, וַיִּשְׁתַּחוּ
אֲרֻצָּה. וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי, אִם-נָא מְצֹאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ, אֲלֵ-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבָרְךָ. וַיִּקַּח-

גַּא מַעֲט־מִים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם, וְהִשְׁעֵנוּ¹

תַּחַת הָעֵץ; וְאָקְחָה פַת־לֶחֶם, וְסָעְדוּ²
לְבָבָם, אַחֵר תֵּעָבְרוּ. וַיֹּאמְרוּ: בֵּן תַּעֲשֶׂה,
בְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ.

וַיִּמָּחַר אֲבָרָהָם הָאֱלֹהָה אֶל־שָׂרָה
וַיֹּאמֶר: מִהְרִי שֶׁלֹּשׁ סָאִים³ קָמַח סִלַּת⁴,
לוֹשִׁי⁵ וַעֲשֵׂי עֲגוֹת. וְאֶל־הַבָּקָר⁶ רֵץ

¹ (הִשְׁעֵנוּ) to lean, to rest; ² (סָעַד) to sustain, to strengthen with food; ³ (סָאָה) a measure; ⁴ fine flour; ⁵ to knead; ⁶ cattle.

אֲבָרְהָם, וַיִּקַּח בֶּן־בְּקָר רֶדֶךְ וְטוֹב, וַיִּתֵּן
 אֶל־הַנֶּעֶר; וַיִּמָּהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ. וַיִּקַּח
 חֲמָאָהּ וְחָלָב, וּבֶן־הַבְּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּתֵּן
 לַפְּנִיָּהִם; וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם פֶּתַח הָעֵץ,
 וַיֹּאכְלוּ.

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתְּךָ?
 וַיֹּאמֶר: הִנֵּה בְּאֶהְלָל. וַיֹּאמֶר: שׁוּב אֲשׁוּב
 אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה², וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ;
 וּשְׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח הָאֶהְלָל. וַתִּצְחַק שָׂרָה
 בְּקִרְבָּהּ, לֵאמֹר: הֲאֵפֹא אֲמָנָם³ אֱלֹהִים, וְאֲנִי
 זִקְנָתִי? וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אֲבָרְהָם: לָמָּה זֶה
 צִחְקָה שְׂרָה. הֲיִפְלֵא⁴ מִיְּהוָה דָּבָר? לִמְוֵעַד⁵
 אֲשׁוּב אֵלֶיךָ, כָּעֵת חַיָּה, וּלְשָׂרָה בֵּן.

¹ butter; ² at this time next year; ³ is it possible; ⁴ is it wonderful, impossible; ⁵ at the set time.

55

אהבת הבריות¹

וַיִּקְוֹמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים, וַיִּשְׁקִיפוּ עַל-
 פְּנֵי סָדָם; וַאֲבָרָהָם הִלֵּךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם.
 וַיְהִיָּה אָמַר: הַמִּכְסָּה אֲנִי מֵאֲבָרָהָם אֲשֶׁר
 אֲנִי עֹשֶׂה? וַיֹּאמֶר יְהוָה: זַעֲקֵת² סָדָם
 וַעֲמָרָה בִּירְבָּה, וְחִטָּאתָם³ כִּי כָבְדָה מְאֹד.
 אֲרָדָה-נָא וְאֶרְאֶה, הַבָּצֵעַ עֲקָתָהּ⁴ הַבָּאָה אֵלַי
 עָשׂוּ כָלָה. וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים, וַיֵּלְכוּ
 סָדָמָה; וַאֲבָרָהָם עֹדְנֵנוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה.
 וַיֵּנֶשׂ אֲבָרָהָם, וַיֹּאמֶר: הֲאֵף⁵ תִּסְפָּה⁶
 צְדִיק⁷ עִם-רָשָׁע⁸? אֵילֵי יֵשׁ תְּמַנְשִׁים

¹ creature; ² (זַעֲקָה) cry; ³ (חִטָּא) sin; ⁴ (צַעֲקָה) cry; ⁵ indeed;
⁶ (סָפָה) to destroy; ⁷ righteous; ⁸ wicked.

צדיקים בתוך העיר; האף תספה ולא-
תשא¹ למקום למען חמשים הצדיקים
אשר בקרבה? חלילה² לך מעשות כדבר
הזה; להמית צדיק עם-רשע, וזה כצדיק
כרשע; חלילה לך, השפט³ כל-הארץ לא
יעשה משפט⁴? ויאמר יהוה: אם-אמצא
בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר,
ונשאתי לכל-המקום בעבורם.

ויען אברהם ויאמר: הנה-נא הואלתי⁵
לדבר אל-אדני, ואנכי עפר⁶ ואפר⁷. אולי
יחסרון⁸ חמשים הצדיקים חמשה;
התשחית בחמשה את-כל-העיר? ויאמר:
לא אשחית, אם אמצא שם ארבעים וחמשה.

¹ (נשא) to forgive; ² far be it from; ³ a judge; ⁴ justice; ⁵ (הואל) to consent; ⁶ dust; ⁷ ashes; ⁸ (חסר) to lack.

וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו, וַיֹּאמֶר: אוֹלִי
 יִמְצְאוֹן שֵׁם אַרְבָּעִים? וַיֹּאמֶר: לֹא אֶעֱשֶׂה
 בְּעִבּוֹר הָאַרְבָּעִים.

וַיֹּאמֶר: אֶל־נָא יְחִיר¹ לֹאדָנִי, וְאֶדְבָּרָה:
 אוֹלִי יִמְצְאוֹן שֵׁם שְׁלֹשִׁים? וַיֹּאמֶר: לֹא
 אֶעֱשֶׂה, אִם־אֶמְצָא שֵׁם שְׁלֹשִׁים.

וַיֹּאמֶר: הִנֵּה־נָא הוֹאֵלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־
 אָדָנִי; אוֹלִי יִמְצְאוֹן שֵׁם עֶשְׂרִים? וַיֹּאמֶר,
 לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרִים.

וַיֹּאמֶר: אֶל־נָא יְחִיר לֹאדָנִי, וְאֶדְבָּרָה
 אַךְ־הַפַּעַם; אוֹלִי יִמְצְאוֹן שֵׁם עֶשְׂרֶה?
 וַיֹּאמֶר: לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרֶה.

וַיֵּלֶךְ יְהוָה, כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל־
 אַבְרָהָם; וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְוָמוֹ.

¹ (חריר) to be angry.

56

שִׁיחָה

57

מִהֶפֶכֶת¹ סָדָם

וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדָמָה בָּעֶרְבִי;

Copyright, De Brunoff, 1904.

וְלוֹט יָשֵׁב בְּנֶשְׁעֵר-סָדָם. וַיֵּרָא-לוֹט, וַיִּקָּם
לִקְרֹאתָם, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֲפִים אֶרְצָה, וַיֹּאמֶר:
הִנֵּה-נָא אֲדֹנָי, סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית עַבְדְּכֶם,

¹ destruction.

וְלִינוּ, וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם; וְהִשְׁכַּמְתֶּם, וְהִלַּכְתֶּם
לְדֶרֶכְכֶם. וַיֹּאמְרוּ: לֹא, כִּי בְּרָחוּב נָלִין.
וַיִּפְצֹר² בָּם מְאֹד, וַיִּסְרוּ אֵלָיו, וַיָּבֹאוּ אֶל־
בֵּיתוֹ; וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה³, וּמִצּוֹת אֶפֶה,
וַיֹּאכְלוּ.

טָרַם וַיִּשְׁכְּבוּ, וְאֲנָשֵׁי הָעִיר, אֲנָשֵׁי סָדֵם,
נִסְבּוּ⁴ עַל־הַבַּיִת, מִנֶּעֶר וְעַד־זָקֵן, כָּל־הָעָם
מִקְנָה⁵. וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט, וַיֹּאמְרוּ לוֹ: אֵיזָה
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה? הוֹצִיָאם
אֵלֵינוּ. וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם לוֹט הַפֶּתַח, וְהַדָּלַת
סָנֵר אַחֲרָיו; וַיֹּאמֶר: אֵלֶיָּהּ, אַחִי, תַּרְעֵנִי⁷
לְאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה, כִּי־עַד־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל כְּרָתִי⁸.
וַיֹּאמְרוּ: נִשְׁתַּחֲלֶאֱה⁹; הָאֶחָד בָּא־לְגֹוֶר,

¹ (לון) to lodge; ² (פִּצֹר) to urge; ³ feast; ⁴ surrounded; ⁵ end;
⁶ do not; ⁷ (הָרַע) to do evil; ⁸ (קָרָה) rafter, roof; ⁹ further.

וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט! עָתָה נֵרַע לָךְ מֵהֶם; וַיִּנָּשׂוּ
 לְשֹׁבֵר הַדָּלֶת. וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם
 וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֶל־יָהֱם הַבִּיתָה, וְאֶת־הַדָּלֶת
 סָגְרוּ. וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח־חֲבִית הַבַּיִת
 בַּסָּגוּרִים² מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל; וַיִּלְאוּ³ לְמַצֵּא
 הַפֶּתַח.

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט: עוֹד מִי־לָךְ
 פֹּה? חָתָן⁴, וּבָנִיָּה, וּבָנוֹתָיָה, וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ
 בָּעִיר, הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם. כִּי־מִשְׁחִיתִים
 אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה, כִּי־גָדְלָה צַעֲקָתָם
 אֶת־פְּגִי יְהוָה; וַיִּשְׁלַחֲנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ.
 וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חֲתָנָיו לֵקְחֵי
 בָנָתָיו, וַיֹּאמֶר: קוּמוּ, צֵאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה.

¹ (שְׁפֹט) to judge; ² blindness; ³ (לָאוּ) to get tired; ⁴ son-in-law.

כִּי־מִשְׁחִית יְהוָה אֶת־הָעִיר; וַיְהִי כַמְצַחֵק¹
בְּעֵינַי חֲתָנָיו.

וּכְמוֹ הַשָּׁחַר² עָלָה, וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים
בְּיָדוֹ, וּבִיד־אִשְׁתּוֹ, וּבִיד־שְׁתֵּי בָנוֹתָיו,
וַיּוֹצִיאוּהוּ וַיַּנְחִימוּ מִחוּץ לָעִיר. וַיְהִי כַהוֹצִיָאם
אֹתָם מִחוּצָה, וַיֹּאמֶר: הַמָּלֵט³ עַל־נַפְשִׁי;
אֶל־תִּבְיט אַחֲרַיָּה, כִּן־תִּסָּפֶה.⁴

¹ (צַחֵק) to play, to make sport; ² dawn, break of day; ³ to escape; ⁴ (הִסָּפֶה) to be destroyed.

הַשָּׁמַיִם יֵצֵא עַל-הָאָרֶץ, וַיְהִי הַמָּטָר
 עַל-סֶדֶם וְעַל-עַמֻּרָה וְנִפְרִית² וְאֵשׁ מִן-
 הַשָּׁמַיִם. וַיַּהַפֵּךְ אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת כָּל-
 הַכְּבָר³, וְאֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָעָרִים, וְצִמְח⁴ הָאֲדָמָה.
 וַתִּבֶּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו, וַתְּהִי נְצִיב⁵ מֶלַח⁶.
 וַיִּשָּׁבּוּ אַבְרָהָם בְּבִקְרָא אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-

Copyright. De Branoff, 1904.

עָמַד שָׁם אֶת-פְּנֵי יְהוָה. וַיִּשְׁקֶף עַל-פְּנֵי סֶדֶם

¹ caused to rain; ² brimstone; ³ valley; ⁴ growth; ⁵ pillar; ⁶ salt.

וַעֲמֹדָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכֶּכֶר, וַיֵּרָא,
וַהֲנִיחָה עָלָה קִיטָר¹ הָאֶרֶץ בְּקִיטָר הַכֶּכֶשֶׁן².

58

חֲזָרָה

(57)

59

שִׁירָה

אֵב הַרְחָמִים

(עֵינִן "סֵדֶר הַתְּפִלּוֹת" צֶד 68)

בְּרָכוֹת

לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה, שֶׁעָשָׂה נִסִּים

(עֵינִן "סֵדֶר הַתְּפִלּוֹת" צֶד 91)

¹ steam, smoke; ² furnace.

שנה שלישית

60

בְּתִיבָה

61

שִׁיחָה

62

תֶּכֶל יוֹדוֹךְ

(עין "סדר התפלות" צד 39)

63

אֶת־שֵׁם עַד פְּרִשֶׁת צִיצִית

(עין "סדר התפלות" צד 43)

64

בן האמה

ויהיה פקד¹ את-שָׁרָה באֲשֶׁר אָמַר;
 ותֵּלֶד שָׁרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לִזְקֵנִיו, לְמוֹעֵד²
 אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
 אֶת-שֵׁם-בְנוֹ, אֲשֶׁר-יָלְדָה-לוֹ שָׁרָה, יִצְחָק.
 וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ, בֶּן-שְׁמֹנֶת
 יָמִים, בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים. וְאַבְרָהָם
 בֶּן-מֵאֵת שָׁנָה, בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ.
 וּתְאֹמַר שָׁרָה: צָחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים, כָּל-
 הַשָּׁמַע יִצְחָק-לִי. וּתְאֹמַר: מִי מִלֵּל³ לְאַבְרָהָם,
 הַיִּנְיָקָה⁴ בָּנִים שָׁרָה? כִּי-יָלַדְתִּי בֶן לִזְקֵנִיו.
 וַיִּגְדַּל תֵּיִלֵּד, וַיִּנְמַל⁵; וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
 מִשְׁתָּה גָדוֹל, בְּיוֹם הַנִּמַּל אֶת-יִצְחָק.

¹ (פָּקַד) to visit, to remember; ² at the appointed time; ³ (מִלַּל) to say; ⁴ (הַיִּנְיָקָה) to nurse; ⁵ (הַנִּמַּל) to be weaned.

וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָגָר הַמִּצְרִית,
 אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם, מִצְחָק¹. וַתֹּאמֶר
 לְאַבְרָהָם: גֵּרִישׁ² הָאִמָּה³ הַזֹּאת וְאֶת־בָּנָהּ;
 כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי, עִם־
 יִצְחָק. (וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם,
 עַל אֲדוֹת בָּנָו. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל אַבְרָהָם:
 אַל־יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעֲרָה, וְעַל־אֲמָתָהּ;
 כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה, שְׁמַע בְּקוֹלָהּ;
 כִּי בִי־צָחָק יִקְרָא לָהּ זֶרַע'. וְגַם אֶת־בֶּן־
 הָאִמָּה לְגוֹי⁵ אֲשִׁימֶנּוּ, כִּי זֶרַעָהּ הוּא.

וַיָּשָׁבוּ אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר, וַיִּקַּח־לָחֶם
 וַחֲמַת⁶ מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגָר, שֵׁם עַל־שְׂבָמָהּ.

¹ (צחק) to play; ² (גרש) to drive away; ³ bond-woman, slave.

⁴ seed, children; ⁵ (גוי) nation; ⁶ (חמת) a skin bottle.

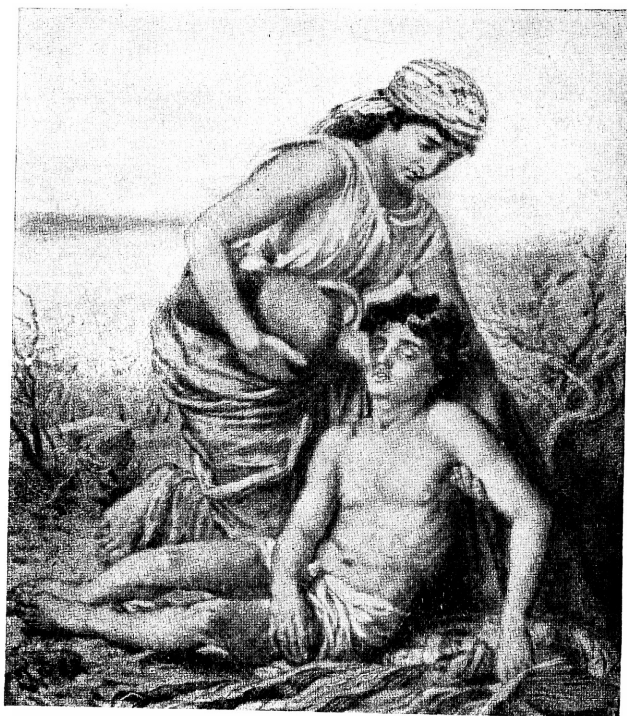

וְאֶת־הַיֶּלֶד, וַיִּשְׁלַחֵהָ. וַתֵּלֶךְ, וַתִּתְּעַי בְּמִדְבָּר
בְּאֵר שָׁבַע; וַיָּבֹלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמָת, וַתִּשְׁלַךְ
אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים.² וַתֵּלֶךְ,
וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד, הָרֶחֶק בְּמִטְחֵי קֶשֶׁת;³
כִּי אָמְרָה, אֵל־אַרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד. וַתֵּשֶׁב
מִנֶּגֶד, וַתִּשָּׂא אֶת־קוֹלָהּ וַתִּבְכֶּה.

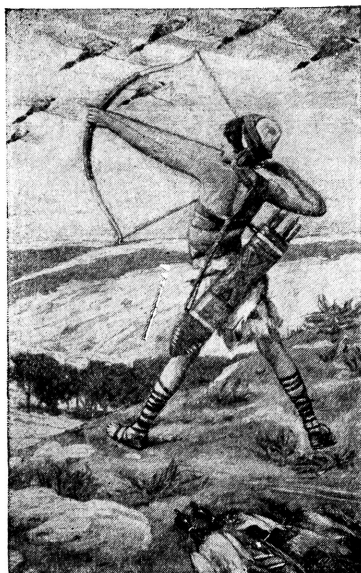
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנַּעַר, וַיִּקְרָא
מִלֶּאךָ אֱלֹהִים אֶל־הָגֵר מִן־הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר
לָהּ: מַה־לָּךְ, הָגֵר? אֵל־תִּירָאִי, כִּי־שָׁמַע

¹ to wander about; ² bush; ³ bowshot.

אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנַּעַר. קוּמָה, שְׂאִי אֶת-
הַנַּעַר וְהַחַיִּקִי אֶת-יְדֶךָ בּוֹ; כִּי לִגְוֵי נָדוּל
אֲשִׁימֶנּוּ. וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-עֵינֶיהָ, וַתֵּרָא

בְּאֵר מַיִם; וַתֵּלֶךְ, וַתִּמְלֹא אֶת-הַחֲמַת מַיִם,
וַתִּשָּׂק אֶת-הַנַּעַר.

Copyright De Brunoff, 1904.

וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנֶּעַר וַיִּגְדֵּל; וַיֵּשֶׁב
בְּמִדְבָּר, וַיְהִי רֹכֵחַ קִשְׁתוֹ.

65

חֲזָרָה

(64)

¹ archer, hunter.

66

שִׁיחָה

67

עֲקָדְתִּי יִצְחָק

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַהֲאֱלֹהִים
נָסָה² אֶת־אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אַבְרָהָם!
וַיֹּאמֶר: הִנְנִי. וַיֹּאמֶר: קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ, אֶת־
יְחִידְךָ, אֲשֶׁר־אַתְּבָרָה, אֶת־יִצְחָק, וְלֶךְ־לְךָ
אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה; וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה³ עַל
אַחַד הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ. וַיִּשְׁכֶּם

¹ binding; ² (נָסָה) to try; ³ burnt offering.

אֲבָרָהָם בִּבְקָרָה, וַיַּחֲבִשׁ אֶת חֲמֹורוֹ, וַיִּקַּח

אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ, וְאֶת־יֹצֵחַק בְּנוֹ;
וַיִּבְקַע² עֵצִי עָלָהּ, וַיִּקְחֵם, וַיַּלֶּךְ אֶל־הַמָּקוֹם,
אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים.

¹ (חֲבִשׁ) to saddle; ² (בִּבְקָרָה) to cleave, to split.

ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו.
 וירא את-המקום מרחוק. ויאמר אברהם
 אל-נעריו: שבו לכם פה עם-החמור, ואני
 והנער גלכה עד-פה, ונשתחוה, ונשובה
 אליכם.

ויקח אברהם את עצי העלה וישם
 על-יצחק בנו, ויקח בדרו את-האש ואת-
 המאכלת; וילכו שניהם יחדו, ויאמר
 יצחק אל-אברהם אביו, ויאמר: אבי!
 ויאמר: הנני בני, ויאמר: הנה האש
 והעצים, ואיה הששה² לעלה? ויאמר
 אברהם: אלהים יראה-לו הששה לעלה.

¹ (השתחוה) to worship; ² lamb.

בְּנֵי, וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו; וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים. וַיֵּבֶן שָׁם אֲבִרָהָם
 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ¹ אֶת־הַעֲצִים; וַיַּעֲקֹד
 אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 מִפֶּעַל לַעֲצִים. וַיִּשְׁלַח אֲבִרָהָם אֶת־יִדְדוֹ
 וַיִּבָּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֶת לַשָּׁחַט² אֶת־בְּנוֹ.
 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאךְ, יְהוָה מֶן־הַשָּׁמַיִם,
 וַיֹּאמֶר: אֲבִרָהָם, אֲבִרָהָם! וַיֹּאמֶר: הִנְנִי.
 וַיֹּאמֶר: אֵל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעֱר, וְאַל־
 תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה; כִּי עֵתָה יִדְעֵתִי כִּי־יִרָא
 אֱלֹהִים אֶתָּה, וְלֹא תִשְׁכַּתָּ³ אֶת־בְּנֶךָ, אֶת־
 יְחִידְךָ מִבְּנֵי.

¹ (עָרַךְ) to lay in order; ² (שָׁחַט) to slaughter; ³ (חָשַׁךְ)

to withhold, to hold back.

וַיִּשָּׂא אֲבָרְהָם אֶת-עֵינָיו, וַיֵּרָא, וַהֲנִיחַ-אֵיל¹

נֶאֱחָז² בַּסִּבְךְ³

בְּקַרְנָיו⁴; וַיִּלֶּךְ

אֲבָרְהָם וַיִּקַּח

אֶת-תֵּה אֵיל,

וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה

תַּחַת בָּנוּ.

וַיִּקְרָא מְלֹאךְ

יְהוָה אֵל-

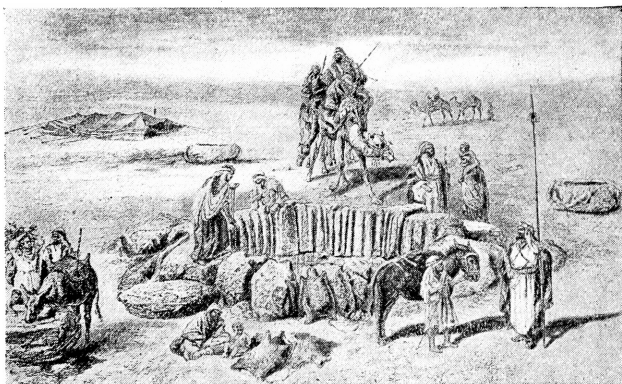
אֲבָרְהָם עֲשִׂית מִן-הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר: בִּי

נִשְׁבַּעְתִּי⁵, נֶאֱסִיחָהּ, כִּי ^{because} יַעַן אֲשֶׁר

עָשִׂית אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, וְלֹא חֲשַׁבְתָּ

¹ ram; ² (הֶאֱחָז) to be caught; ³ (סִבְךְ) thicket, jungle; ⁴ (קַרְנָו) horn; ⁵ (הִשָּׁבַע) to swear.

אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יְחִידְךָ; כִּי־בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ,
וְהִרְבָּה אֲרֻכָּה אֶת־יָרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם,
וּבַחֹל אֲשֶׁר עַל־שַׁפַּת הַיָּם. וַיִּירָשׁ
יָרְעֶךָ אֶת שְׂעַר אֲבִיּוֹ,² וְהִתְבָּרְכוּ³ בְּיָרְעֶךָ
כָּל גְּוֵי הָאָרֶץ, עַקְבִּי⁴ אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ בְּקוֹלִי.
וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם אֶל־נַעֲרָיו, וַיְקוּמוּ, וַיֵּלְכוּ

וַיָּהֲדוּ אֶל־בָּאֵר שָׁבַע; וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם בְּבָאֵר
שָׁבַע.

¹ to inherit; ² enemy (אויב); ³ (הִתְבָּרַךְ) to bless oneself;

⁴ because.

68

תּוֹרָה

(67)

69

שִׁירָה

אב הַרְחָמִים

(עין "סדר התפלות" צד 68)

70

כְּתִיבָה

71

שִׁיחָה

72

פְּרִשֶׁת צִיצִת עַד שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה

(עין "סדר התפלות" צד 50)

73

שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה

(עין "סדר התפלות" צד 56)

74

מות שָׂרָה

וַיְהִיו חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים
 שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים, וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת
 אַרְבַּע, הִיא חֲבֵרוֹן, בְּאֶרֶץ כְּנָעַן; וַיָּבֹא
 אַבְרָהָם לִסְפֹּד¹ לְשָׂרָה וּלְבָכּוֹתָהּ.
 וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מֵתָהּ, וַיֵּדְבֵר
 אֶל־בְּנֵי־חַת, לֵאמֹר: גֵּר־זֶה־יֹשֵׁב³ אֲנִכִּי
 עִמָּכֶם; תָּנוּ לִי אֶחָזֶת־קֶבֶר⁴ עִמָּכֶם,
 וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנַי. וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חַת אֶת־
 אַבְרָהָם לֵאמֹר: שְׁמָעֵנוּ, אֲדֹנָי! נָשִׂיא⁵
 אֱלֹהִים אַתָּה בָּתוֹכֵנוּ; בְּמִבְחָר⁶ קִבְּרֵנוּ

¹ (סִפֹּד) to mourn; ² stranger; ³ sojourner, one who dwells in the place; ⁴ burying place; ⁵ prince; ⁶ the best.

קבר את־מתד. ויָקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לְעַם־הָאָרֶץ, לְבְנֵי־חֵת; וַיְדַבֵּר אִתָּם, לֵאמֹר:
אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת־מָתִי מִלְּפָנַי,
שְׁמָעוּנִי וּפְגַעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר, וַיִּתֵּן־
לִי אֶת־מַעְרַת² הַמַּכְפֵּלָה, אֲשֶׁר־לוֹ, אֲשֶׁר
בְּקֶצֶה שְׂדֵהוּ; בְּכֶסֶף מָלֵא וַתִּנָּח לִי
בְּתוֹכָם, לְאַחֲזֹת־קֶבֶר.

וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת; וַיַּעַן עֲפְרוֹן
חֲתָנִי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת: לֹא,
אֲדֹנָי, שְׁמָעֵנִי: הַשְׁעָה נְתַתִּי לָךְ, וְהַמַּעְרָה
אֲשֶׁר־בוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ; לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ
לָךְ, קֶבֶר מֵתָד. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם־
הָאָרֶץ; וַיְדַבֵּר אֶל־עֲפְרוֹן לֵאמֹר: אֵךְ אִם־
אַתָּה לוֹ שְׁמָעֵנִי: נְתַתִּי כֶסֶף הַשְׁעָה, קַח

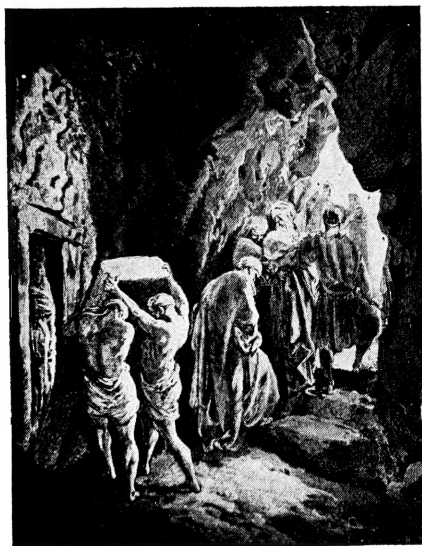
¹ (פָּגַע) to intercede for somebody, to plead for somebody; ² cave.

מִמֶּנִּי וְאֶבְרָהָ אֶת־מִתִּי שָׁמָּה. וַיַּעַן עֶפְרוֹן
אֶת־אַבְרָהָם, לֵאמֹר: אֲדֹנָי, שְׁמַעֲנִי: אֶרֶץ
אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף, בֵּינִי וּבֵינְךָ, מִה־
חַיָּא? וְאֶת־מִתְךָ קִבֵּר.
וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן, וַיִּשְׁקַל

אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת, אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף,

עבר לסוחר. ויקם שדה עפרון אשר

במכפלה השדה
והמערה אשר בו
וכל העין אשר
בשדה לאברהם
למקנה לעיני
בני-חת. ואחרי-
כן קבר אברהם
את-שדה אשתו

אל מערת שדה המכפלה. על-פני
ממרא. היא חברון, בארץ כנען.

75

חֲזָרָה

(74)

76

שִׁיחָה

77

שְׁלִיחוֹת אֱלִיעֶזֶר

א

וְאַבְרָהָם זָקֵן. בָּא בַּיָּמִים; וַיְהִיָּה בֶּרֶךְ
אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-
עֲבָדָיו, זָקֵן בֵּיתִי, הַמִּשְׁלִי¹ בְּכָל אֲשֶׁר-לוֹ;

¹ (מִשָּׁל) to rule.

שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי, וְאַשְׁבִּיעְךָ² בַּיהוָה,
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ, אֲשֶׁר לֹא־
 תִּקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבָּנוֹת הַכְּנַעֲנִי, אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ; כִּי אֶל־אֶרֶצִי, וְאֶל־
 מוֹלַדְתִּי³ תֵּלֶךְ, וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבָנִי, לְיִצְחָק.
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד: אוֹלִי לֹא־תֵאבְדָּה הָאִשָּׁה
 לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת — הִתְחַשֵּׁב
 אָשִׁיב אֶת בְּנִךְ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יֵצְאָתָּ
 מִשָּׁם? וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרְהָם: הֲשֹׁמֵר לָךְ,
 כֵּן תָּשִׁיב אֶת בְּנִי שָׂמָּה. יְהוָה, אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ
 מוֹלַדְתִּי, וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי, לֵאמֹר: לְזֶרַעְךָ
 אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת, הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ⁵

¹ thigh; ² (הַשְׁבַּע) to make one swear; ³ (מוֹלַדֵּת) birth-place; ⁴ (אֵבֶדָה) to be willing; ⁵ (מַלְאָךְ) angel.

לִפְנֵיהֶ, וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבְנִי מִשָּׁם. וְאִם-לֹא
תֵאָבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרָיָה, וְנִקְיָתִי¹
מִשְׁבוּעָתִי² זֹאת; רַק אֶת-בְּנִי לֹא תֵשֵׁב
שָׁמָּה. וַיֵּשְׁבֶּעַ לוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה.
וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גִמְלִים מִגִּמְלֵי

אֲדָנָיו, וַיִּלָּךְ, וְכָל-טוֹב אֲדָנָיו בָּיָדוֹ; וַיָּקָם,
וַיִּלָּךְ אֶל-אֶרֶם נַחְרִים, אֶל-עִיר נָחוּר.

¹ (הִנָּקָה) to be clear, free; ² oath.

78

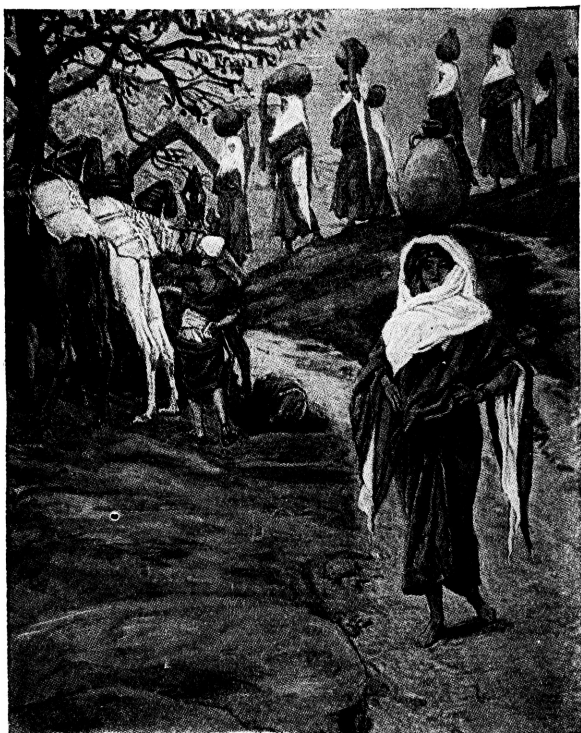
שְׁלִיחוֹת אֱלִיעֶזֶר

ב

וַיְבָרֶךְ הַנְּמָלִים מַחוּץ לְעִיר, אֶל-בְּאֵר
 הַמַּיִם, לַעֲת עָרֵב, לַעֲת צֵאת הַשָּׂאֲבוֹת.²
 וַיֹּאמֶר: יְהוָה, אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבָרְהָם! הִקְרַח-³
 נָא לִפְנֵי הַיּוֹם, וַעֲשֵׂה-חֶסֶד עִם אֲדָנִי
 אֲבָרְהָם. הִנֵּה אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמַּיִם,
 וּבָנוֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יּוֹצְאוֹת לְשֹׂאֵב מַיִם;
 וְהִיא הַנִּזְעָרָה אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיהָ: הִמְיִי-נָא
 כְּדֶךָ וְאִשְׁתֶּךָ, וְאָמְרָה: שְׁתֵּה, וְגַם-נִמְלִיךְ
 אֲשִׁיקָה; אַתָּה הוֹכַחְתָּ⁵ לַעֲבָדְךָ לְיִצְחָק,
 וּבָה אֲדַע כִּי-עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם-אֲדָנִי.

¹ (הַבְּרֶךְ) to make somebody kneel; ² (שָׂאֵב) to draw water; ³ to happen; ⁴ (הִטָּה) to incline, to bend; ⁵ (הוֹכַח) to appoint, to select.

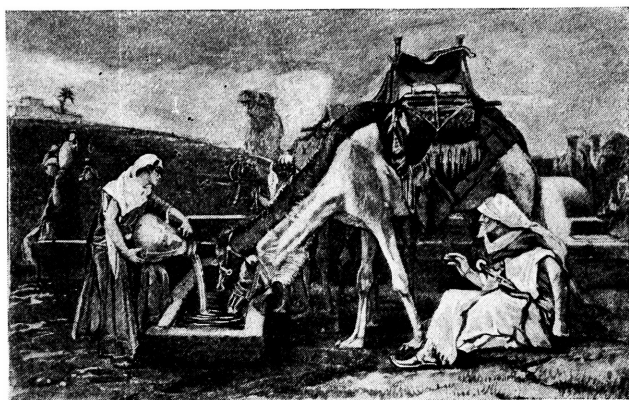
וַיְהִי־הוא מָרָם כָּלָה לְדַבֵּר, וְהָיָה
רַבָּקָה יוֹצֵאתָ, אֲשֶׁר יִלְדָה לְבִתּוֹאֵל, בֶּן־

Copyright by De Brunoff, 1904.

נָחוּר, אֲחִי אֲבָרָהָם; וּבָרָה עַל־שִׁכְמָה.
וְהַנְּעִרָה טוֹבַת מְרֹאֶה מְאֹד; וַתִּרְדּוּ הָעֵינָה,

וּתְמַלֵּא כֶּבֶד וּתְעַל. וַיֵּרֶץ הָעֶבֶד לִקְרֹאתָהּ.
וַיֹּאמֶר: הִנְמִיאֵנִי נָא מְעַט־מִיָּם מִכֶּבֶדְךָ.
וּתֹאמֶר: שִׁתֵּה, אֲדֹנִי! וּתְמַהֵר, וּתְוֹרֵד כֶּבֶדָה
עַל־יָדָהּ, וּתִשְׁקֶהוּ. וּתְכַל לְהַשְׁקוֹתוֹ,
וּתֹאמֶר: גַּם לְגַמְלִיךָ אֲשָׁאב, עַד אִם־כָּלוּ
לְשִׁתּוֹת, וּתְמַהֵר, וּתְעַר² כֶּבֶדָה אֶל־הַשְׁקֵתָ³.

וּתְרִץ עוֹד אֶל־הַבָּאָר לְשָׁאב; וּתִשָּׂאב

¹ (הִנְמֵא) to let drink; ² (עָרָה) to empty; ³ trough.

לְכָל־נַמְלִיזִי. וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה¹ לָהּ, מִחֲרִישׁ
לְדַעַת: הֵחָצִלִיחַ² יְהוָה בְּרַכּוֹ, אִם־לֹא.
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַנַּמְלִים לְשִׁתּוֹת, וַיִּקַּח

הָאִישׁ נָזַם³ וְהָב
וַיִּשֶׂם עַל אָפָה,
וַיִּשְׁנֵי צְמִידִים⁴ עַל־
יָדָיָהּ. וַיֹּאמֶר: בַּת־
כִּי אַתְּ? הַגִּידִי

נָא לִי; הָיִשׁ בֵּית־אָבִיךָ מָקוֹם לָנוּ
לָלִין⁵? וַתֹּאמֶר אֵלָיו: בַּת־בְּתוּאֵל אֲנִכִּי, בֶּן
מִלְכָּה, אֲשֶׁר יִלְדָה לְנַחֲזֹר. וַתֹּאמֶר אֵלָיו:
נִם־תִּבְנֶן⁶ נִם־מִסְפּוּא⁷ רַב עִמָּנוּ, נִם־מָקוֹם

¹ (הִשְׁתָּאֵה) to be wondering, surprised; ² (הֵחָצִלִיחַ) to make
successful; ³ ear-ring; ⁴ bracelet; ⁵ to lodge; ⁶ straw; ⁷ fodder, hay.

ללון. ויקד האיש, וישתחו ליהוה; ויאמר:
ברוך יהוה, אלהי אדני אברהם, אשר לא
עזב חסדו ואמתו מעם אדני; אנכי, בדרך,
נחני יהוה בית אחי אדני.

79

שירה

ואנחנו בורעים

(עין "סדר התפלות" צד 83)

ברכות

ברכות הנקנין

(עין "סדר התפלות" צד 89)

80

בתיבה

שנה שלישית

81

שִׁיחָה

82

הַלֵּל, אֵין כְּמוֹהָ, הוֹצֵאת הַתּוֹרָה,

בְּרַכַּת הַחֲדָשׁ

(עין „סֵפֶר הַתְּפִלוֹת” צד 66)

83

אֲשֶׁרִי

(עין „סֵפֶר הַתְּפִלוֹת” צד 73)

אליעזר בבית כתובאל

ותרין הנערה ותגיד לבית אמה פדברים
האלה. ולרבקה אח, ושמו לבן; וירין לבן
ויבא אל האיש, והנה עמד על הגמלים,
על-העין. ויאמר: בוא, ברוך יהוה, למה
תעמד בחוץ? ואנכי פניתי הבית, ומקום
לגמלים.

ויבא האיש הביתה, ויפתח הגמלים;
ויתן תבן ומספוא לגמלים, ומים לרחוץ
רגליו ורגלי האנשים אשר אתו. וישם
לפניו לאכל; ויאמר: לא אכל, עד אם-
דברתי דברי. ויספר להם העבד את-כל-
הדברים האלה.

¹ (פנה) to prepare.

וַיַּעַן לָבֵן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ: מִיִּהְיֶה וְצָא
 מִדְּבָר; לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלָיְךָ רַע אוֹ-טוֹב.
 הִנֵּה-דִבְקָה לְפָנֶיךָ, קַח וְלֵךְ, וַתְּהִי אִשָּׁה
 לְבֶן-אֲדָנֶיךָ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה, וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 שָׁמַע עֶבֶד אֲבִרְהָם אֶת-דִּבְרֵיהֶם, וַיִּשְׁתַּחוּ
 אֶרְצָה לַיהוָה. וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי-כֶסֶף, וְכֵלֵי

זָהָב וּבָגָדִים, וַיִּתֵּן לְדִבְקָה; וּמִגִּדְּנוֹת¹ נָתַן

¹ precious things.

לְאָחִיָּה וּלְאִמָּהּ. וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ, הוּא
וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ.

וַיְלִינוּ וַיִּקְוֹמוּ בַבֶּקֶר, וַיֹּאמֶר: שְׁלֹחוּנִי
לְאֹדְנִי. וַיֹּאמֶר אָחִיָּה וְאִמָּה: תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָה
אִתָּנוּ, יָמִים אֹז עָשׂוֹר; אַחֵר תֵּלֶךְ. וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם: אֶל־תֵּאָחֲרוּ אִתִּי, וַיְהִי הַצְּלִיחַ
בְּרָכִי; שְׁלֹחוּנִי, וְאֶלְכָה לְאֹדְנִי. וַיֹּאמְרוּ;
נִקְרָא לַנַּעֲרָה וְנִשְׁאַלָה אֶת־פִּיהָ. וַיִּקְרָאוּ
לְרַבָּקָה, וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהָ: הִתְלַכִּי עִם־הָאִישׁ
הַזֶּה? וַתֹּאמֶר: אֵלֶיךָ. וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־רַבָּקָה
אֲחוֹתָם, וְאֶת־מִינְקָתָהּ, וְאֶת־עֶבֶד אֲבִרָהָם,
וְאֶת־אֲנָשָׁיו. וַיִּבְרְכוּ אֶת־רַבָּקָה, וַיֹּאמְרוּ
לָהּ: אַחֲתֵנוּ, אֵת הֵי לְאַלְפֵי רַבָּבָה,² וַיִּירֶשׁ³

¹ nurse; ² many thousands; ³ (יָרֶשׁ) to inherit.

וַיַּעַד אֶת שַׁעַר שְׁנָאיוֹ. וּתְקַם רַבָּקָה
וַנַּעֲרוּתֶיהָ, וּתְרַכְכְּנָה עַל־הַגְּמֵלִים, וּתְלַכְנָה
אַחֲרֵי הָאִישׁ; וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רַבָּקָה וַיִּלְךְ.

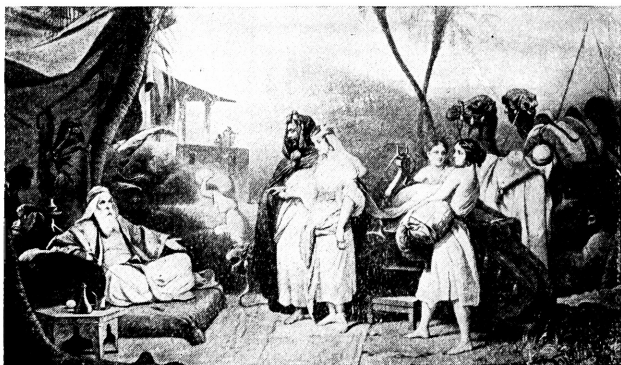

Copyright. De Brunoff, 1904.

וַיִּצְחַק יוֹשֵׁב
בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב.
וַיֵּצֵא יִצְחָק
לְשׁוֹנוֹ² בַּשָּׂדֶה
לִפְנוֹת עָרֵב;
וַיֵּשֶׁא עֵינָיו,
וַיֵּרָא, וַהֲנִה
גְּמֵלִים בָּאִים.
וּתִשָּׂא רַבָּקָה
אֶת־עֵינֶיהָ,
וּתֵרָא אֶת־
יִצְחָק; וַתַּפֵּל

¹ (שִׁנְאָה) enemy; ² to take a walk, to meditate.

מֵעַל הַנֶּמֶל. וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד: מִי־הָאִישׁ
הַלָּזֶה הַחֵלֶךְ בַּשָּׂדֶה לְקַרְאֵתֵנוּ? וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד:
הוּא אֲדֹנִי; וַתִּקַּח הַצִּעִיף וַתְּתַכֶּם. וַיִּסְפֹּר
הָעֶבֶד לִיצְחָק אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
עָשָׂה. וַיְבִיאוּהָ יִצְחָק הָאֵהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ.

וַיִּקַּח אֶת־רֵבְקָה, וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבֶהָ;
וַיְנַחֲמָם² יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ.
וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אֲבֹרָהִם: מֵאֵת שָׁנָה

¹ veil; ² (הַנֶּחָמָם) to be comforted.

וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחֲמִשׁ שָׁנִים. וַיָּמָת אֲבִרָהָם
בְּשִׁיבָה טוֹבָה; וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וַיִּצְחָק וַיִּשְׁמְעֵאל
בְּנָיו אֶל־מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה. הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר־
קָנָה אֲבִרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת; שָׂמָה קֶבֶר
אֲבִרָהָם וְיִשָּׂרָה אִשְׁתּוֹ.

85

תּוֹרָה

(84)

86

תּוֹרָה

(4, 5)

87

תּוֹרָה

(7, 8)

שנה שלישית

88

שִׁירָה

וְאַנְחָנוּ בְּזָרִים

(עין „סדר התפלות“ צד 83)

בְּרָכוֹת

תְּרַחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה, תְּרַחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת אָבִי

(עין „סדר התפלות“ צד 88)

89

חֲזֹרָה

(14)

90

בְּתִיבָה

91

חֲזָרָה

(17, 18)

92

אֲשֶׁרִי

(עין "סדר התפלות" צד 73)

93

חֲזָרָה

(24, 25, 28)

94

הַכְּנֵסֶת הַתּוֹרָה, נֶעֱרִיצָה, תִּכְנֶנָּה

שַׁבָּת, אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ

(עין "סדר התפלות" צד 76)

95

תּוֹרָה

(34, 35)

96

תּוֹרָה

(37, 44)

97

תּוֹרָה

(47, 54)

98

שִׁירָה

מִי בְּמוֹכָה

(עין „סדר תהפלות“ צד 29)

ספר התלמיד

בְּרָכוֹת וְתַפְלוֹת
קְרִיאַת שְׁמַע עַל הַמָּטָה
(עין „סדר התפלות“ צד 90)

99

חֲזָרָה
(55)

100

כְּתִיבָה

101

חֲזָרָה
(57)

122

שנה שלישית

102

עֲלֵינוּ

(עין "סדר התפלות" צד 82)

103

תּוֹרָה

(64)

104

אַתָּה אַחֵר

(עין "סדר התפלות" צד 85)

105

תּוֹרָה

(67).

106

חֲזָרָה

(74)

107

חֲזָרָה

(77, 78)

108

שִׁירָה

מִי כְּמוֹכָה

(עין "סדר דהפלזות" צד 29)

109

חֲזָרָה

(84)

110

כְּתִיבָה

ספרות ילדים

כִּי טוֹב

בְּאַרְצֵן הַדְּרוֹם הָיָה בְּעַל מְלוּנִי אֶחָד, חֵבֶר²
לְגִזְלָנִים³. בְּשָׁהִיו בָּאִים אֹרְחִים לְבֵיתוֹ, הָיָה קָם
בְּלִילָה וְלוּבֵשׁ בְּגָדָיו וְאוֹמֵר לָהֶם: קוּמוּ צֵאוּ
לְדַרְכְּכֶם וְאֲנִי אֲלוֹהָ⁴ אִתְּכֶם. הָיוּ הָאֹרְחִים יוֹצְאִים
וְגִזְלָנִים מְחַפִּים לָהֶם בְּדֶרֶךְ וְגִזְלִים⁵. אֵת כָּל אֲשֶׁר
לָהֶם וְחוֹלָקִים אֵת הַגִּזְלָה⁶ עִם בְּעַל הַמְּלוּנִי.

פַּעַם אַחַת הָלַךְ רַבִּי מֵאִיר וְלֵן שָׁם. קָם בְּעַל
הַמְּלוּנִי וְלוּבֵשׁ בְּגָדָיו, אָמַר לוֹ: קוּם, צֵא לְדַרְכְּךָ
וְאֲנִי אֲלוֹהָ אוֹתָךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי מֵאִיר: יֵשׁ לִי אֶחָד
וְאֲנִי מְחַפֶּה לוֹ. אָמַר לוֹ בְּעַל הַמְּלוּנִי: וְאֵיֵהוּ? אָמַר

¹ lodging house ; ² friend ; ³ robber ; ⁴ (לְלוֹהָ) to accompany ;

⁵ (גִּזַּל) to rob ; ⁶ booty.

לו: בבית הנקטת. אמר לו: ומה שמו, אלף ואקרא לו. אמר לו: "פי טוב".

כל הלילה ההוא הלך בעל המלון מבית הנקטת לבית הנקטת וקרא: פי טוב, פי טוב! ואין עונה.

בפקר קם רבי מאיר וחיפש את חמורו לצאת לדרך. אמר לו בעל המלון: ואיה פי טוב אחיך? אמר לו: פי טוב אחי כבר בא, "נראה אלהים את האור פי טוב".

השמש והירח

כשבא הקדוש ברוך הוא את השמש ואת הירח, היו השמש והירח שניהם גדולים ושונים¹ זה לזה. תפץ הירח להיות גדול מחברו, אמר הירח לפני הקדוש ברוך הוא: אדון² העולמים!³

¹ שונה equal; ² Lord; ³ world.

לֹא טוֹב שְׁנִתִּיחַ שְׁגִינוּ שׁוּיִם, יְהִי אֶחָד מִמֶּנּוּ קָטָן.
אָמַר ה' לִירֵחַ: שְׁמַעְתִּי דְבָרֶיךָ. אַתָּה תְּהִי תִקְטָן.

חֲכַמַּת אָדָם

בִּישָׁעָה שָׁאָמַר תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא „נַעֲשֶׂה
אָדָם”, אָמְרוּ לוֹ מִלְאָכֵי הַשָּׁרָת¹: אָדָם זֶה מַה
מַעֲשָׂהוּ? אָמַר לָהֶם: חֲכַמְתּוּ תְּהִי רַבָּה מִשְׁלָכֶם.
מַה עֲשֶׂה? אָסַף כָּל בְּהֵמָה, חַיָּה וְעוֹף וְהַעֲבִיר
לִפְנֵי הַמִּלְאָכִים. אָמַר לָהֶם: מַה שְּׁמוֹתֵם שֶׁל אֱלֹהִים?
וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים. וּבְשִׁבְרָא אֶת אָדָם תְּרַאשׁוֹן אָסַף
כָּל בְּהֵמָה, חַיָּה וְעוֹף וְהַעֲבִיר לִפְנֵיו. אָמַר לוֹ:
מַה שְּׁמוֹתֵם שֶׁל אֱלֹהִים? אָמַר אָדָם: לָזֶה נָאָה²
לְקִרְאָ שׁוֹר, לָזֶה חֲמוֹר, לָזֶה סוֹם, לָזֶה גָּמֶל, לָזֶה
אַרִּי³. — וְאַתָּה מַה שְּׁמֶךָ? אָמַר לוֹ: לִי נָאָה
לְהִקְרֹא אָדָם, כִּי מִן הָאָדָמָה נִבְרָאתִי⁴. — וְאַנִּי

¹ ministering angels; ² suited, becoming; ³ lion; ⁴ (הִבְרָא) to be created.

מה שָׁמִי? — אָמַר לוֹ: לָךְ נָאֵה לְהִקְרֹא „אֲדֹנִי“,
כִּי אַתָּה אֲדֹנִי בָּל.

נח ודור המבול

מֵאַחַ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא²
מִתְּרָה³ בְּדוֹר הַמִּבּוּל, שִׁיעֲשׂוּ תִּשׁוּבָה⁴ וְלֹא
עֲשׂוּ. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לָנֹחַ: „עֲשֵׂה לָךְ
תֵּבַת עֲצֵי גִפְרִי“.

עָמַד נֹחַ וְנִטְעַ⁵ עֲצֵי גִפְרִי. אָמְרוּ לוֹ אֲנָשִׁי
דּוֹרוֹ: עֲצֵי גִפְרִי אֵלֶּיךָ לָמָּה? אָמַר לָהֶם: הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מֵבִיא מִבּוּל לָעוֹלָם וְאָמַר לִי לַעֲשׂוֹת
תֵּבָה, שְׂאֲמַלֵּט⁶ בָּהּ אֲנִי וּבֵיתִי. וְהָיוּ מִשְׁחָקִים עָלָיו
וְעַל דְּבָרָיו. הָיָה נֹחַ מִשְׁקָה אֶת עֲצֵי הַגִּפְרִי וְהָיָה

¹ Lord; ² The Holy One, blessed be He, (הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא); ³ to warn; ⁴ return to God, repentance; ⁵ (נִטְעַ) to plant;
⁶ (הַמִּלֵּט) to escape.

גִּדְלִים¹. וְהָיוּ אֲנָשֵׁי דֹרֹוֹ אֹמְרִים לוֹ: מָה אַתָּה עוֹשֶׂה? וְהוּא עֹנֶה אוֹתָם בְּבִתְחִלָּה וְהֵם מְשַׁחֲקִים עָלָיו.

לְסוֹף יָמִים כָּרַת² נָח אֶת עֵצֵי הַגִּפְרִי וְהָיָה מִנְּפָרִם³. הָיוּ אֹמְרִים לוֹ: מָה אַתָּה עוֹשֶׂה? וְהוּא אָמַר לָהֶם: כֹּךָ⁴ וְכֹךָ; וְהָיָה מִתְרָה בָּהֶם, וְהֵם מְשַׁחֲקִים עַל דְּבָרָיו, עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַמַּבּוּל.

הַכֶּרֶם⁵ הָרִאשׁוֹן

בְּשִׁעָצָא נָח מִן הַתֵּבָה, עָמַד וְנָטַע⁶ כֶּרֶם. בָּא הַשָּׂטָן⁷ וְאָמַר לוֹ: מָה אַתָּה נוֹטֵעַ? אָמַר לוֹ: כֶּרֶם. אָמַר לוֹ הַשָּׂטָן: רְצוֹנְךָ שְׁנִטֵּעַ אוֹתוֹ יָחַד, אֲנִי וְאַתָּה? אָמַר לוֹ: הֵן. מָה עָשִׂה הַשָּׂטָן? הֵבִיא

¹ (גִּדְל) to grow; ² (כָּרַת) to cut; ³ (נְפָר) to split; ⁴ so;

⁵ vineyard; ⁶ (נָטַע) to plant; ⁷ sotan, accuser.

כְּבִשָּׁה¹ וְשָׁחַט² אוֹתָהּ עַל הַנֶּפֶן³; אַחֲרַי כֶּךָ הֵבִיא
 אֲרִי⁴ וְשָׁחַט אוֹתוֹ עָלֶיהָ; אַחֲרַי כֶּךָ הֵבִיא
 קוֹף⁵ וְשָׁחַטוּ עָלֶיהָ וְלִסּוֹף הֵבִיא חֲזִיר⁶ וְשָׁחַטוּ
 עָלֶיהָ. אָמַר לוֹ נָח: כָּל זֶה לָמָּה? אָמַר לוֹ: כְּשֶׁאָדָם
 שׁוֹתָה בּוֹס אַחַת – הָרִי הוּא כְּכִבִּשָּׁה. כְּשֶׁהוּא
 שׁוֹתָה שְׁתֵּי בּוֹסוֹת – מִיד נַעֲשֶׂה גִבּוֹר⁷ כְּאֲרִי
 וְאוֹמֵר: מִי כְּמִנִּי. שְׁתֵּה שְׁלֹשׁ אוֹ אַרְבַּע בּוֹסוֹת –
 מִיד הוּא נַעֲשֶׂה כְּקוֹף מְרַקֵּד⁸ וּמְשַׁחֵק וְאִינוּ יוֹדְעִים
 מַה יַּעֲשֶׂה. נִשְׁתַּכֵּר⁹ – נַעֲשֶׂה כְּחֲזִיר: מִתְלַבֵּל¹⁰
 בְּטִיט¹¹ וּמִתְגּוֹלָל¹² בְּאַשְׁפָּה¹³.

האורח

וַיְהִי חַיִּים וְאַבְרָהָם יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּבֹא
 הַשָּׁמֶשׁ. וַיֵּרָא וַהֲנִה אִישׁ זָקֵן הוֹלֵךְ עַל טִשְׁעָנָתוֹ¹⁴
 בֶּא מְדֻרָּה מְדֻבָּר¹⁵. וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיֵּרֶץ לִקְרֹאתוֹ,

¹ lamb; ² (שָׁחַט) slay; ³ vine; ⁴ lion; ⁵ ape; ⁶ pig; ⁷ strong;
⁸ (מְרַקֵּד) to dance; ⁹ (הִשְׁתַּכֵּר) to get drunk; ¹⁰ (הִתְלַבֵּל) to soil oneself;
¹¹ mud; ¹² (הִתְגּוֹלָל) to roll; ¹³ dung; ¹⁴ (טִשְׁעָנָה) crutch; ¹⁵ desert.

וַיֹּאמֶר: „בִּי אֲדוֹנִי, אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֵבֶדְךָ! סוּרָה אֵלַי, רַחֵם רַגְלֶיךָ וְלִינָה פֶה חֲלִילָה, וְהִשְׁפַּמְתָּ בַּבֶּקֶר וְחִלַּכְתָּ לְדֶרֶךְךָ“. וַיִּמָּאֵן¹ הָאִישׁ וַיֹּאמֶר: „לֹא, כִּי פֶה אֶלִין תַּחַת הָאֵלֶּה²“. וַיִּפְצֹר³ אֲבִרָהֶם בְּאִישׁ וַיִּסֵּר אֵלָיו הָאֱלֹהִים. וַיִּקַּח אֲבִרָהֶם חֲמָאָה וְחָלָב, וַיִּשֶׂם לִפְנָיו, וּמִצּוֹת אָפָה וַיֹּאכֵל. וַיְהִי אַחֲרֵי אֲכָלוֹ וְאַחֲרֵי שְׂתוּתוֹ, וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרָהֶם: עֲתָה נִבְרָךְ לַה' אֵל עֲלִיזֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹחַ. וַיַּעַן הָאִישׁ וַיֹּאמֶר: „לֹא יָדַעְתִּי אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ וְאֵת שְׁמוֹ לֹא אֲבִרָךְ; כִּי אִם אֱלֹהֵי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לִי, אוֹתוֹ אֲבִרָךְ, כִּי הוּא תְּנוּתָן לִי כָל מַחֲסוּרֵי⁴“. וַיִּחַר אַף⁵ אֲבִרָהֶם בְּאִישׁ וַיִּגְרָשֶׁהוּ.

וַיְהִי כִּי הִלֵּךְ לוֹ הָאִישׁ מֵעַם פָּנָיו וַיִּנָּחֶם⁶ אֲבִרָהֶם וַיֹּאמֶר: „מָה זֹאת עָשִׂיתִי, כִּי גִרְשָׁתִי אֵת תּוֹקֵן מִבֵּיתִי בְּלִילָה?“

¹ (מָאֵן) to refuse; ² lime-tree; ³ (פָּצַר) to beg; ⁴ want;

⁵ (תָּרַח-אַף) to get angry; ⁶ (הִנָּחֵם) to consider, to regret.

וַיִּמָּהַר אַבְרָהָם וַיַּחבֹּשׁ אֶת חֲמוּרֹו, וַיִּרְכַּב וַיֵּלֶךְ
 לִבְקֹשׁ אֶת הָאִישׁ וַיִּמְצָאֵהוּ בַּמִּדְבָּר וַהֲנִיחָהּ הוּא
 שׁוֹכֵב תַּחַת אֶחָד הַשָּׂיִחִים. וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל פָּנָיו
 וַיִּשְׁתַּחוּ לֹו. וַיַּפְצֵר בּוֹ מְאֹד, וַיִּשְׁיבֵהוּ הָאֱלֹהִים.
 וַיְהִי בִבְקֶרֶת, וַיִּשְׁכֶּם הָאִישׁ לָלֶכֶת לְדֶרֶכּוֹ. וַיָּקָם
 אַבְרָהָם וַיֵּתֵן לוֹ צִידָהּ לְדֶרֶךְ, וַיֵּלֶךְ עִמּוֹ, וַיִּשְׁלַחֵהוּ
 בְּשָׁלוֹם.

הכנסת אורחים

(אברהם יושב בפתח האהל. נושא עיניו ורואה
 שלשה אנשים נצבים עליו).

אברהם (רין לקראתם): אדוני, אם נא מצאתי
 חן בעיניך אל תעבר מעל עבדך.
 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
 והשענו תחת העץ. ואקחה פת
 לחם וסעדו לבכם אחר תעברו,
 כי על כן עברתם על עבדכם.

¹ food.

המלאכים: בן תעשה באשר דברת.
אברהם: (ממהר האהלה) שרה, מהרי שלש
סאים קמח סלת, לוישי ועשי ענות!

(אברהם שב אל המלאכים ובידו חמאה וחלב ובן
הבקר אשר עשה).

המלאכים: (אחרי אכלם) איה שרה אשתך?
אברהם: הנה באהל.
מלאך אחד: שוב אשוב אליך כעת חיה והנה
בן לשרה אשתך.

שרה (שומעת פתח האהל, צוחקת בקרבה):

האף אמנם אלד ואני זקנתי!
המלאך: (אל אברהם): למה זה צחקה שרה? –
היפלא מה דבר? למועד אשוב
אליך כעת חיה ולשרה בן.

חֲמָאוֹת סָדוּם

אֲנָשֵׁי סָדוּם הָיוּ רָעִים וְחֲמָאִים לָהּ, גָּזְרוּ,
שֶׁלֹא יִתֵּן אִישׁ מִפֶּתוֹ לַעֲנִי.

וּמַעֲשֵׂה בִשְׁתִּי נִעְרוֹת שִׁירְדוּ לְשָׂאֵב מִיָּם מִן
הַמַּעֵין¹. אָמְרָה אַחַת לַחֲבֵרְתָּהּ²: לָמָּה פָּנִיךָ רָעִים?
אָמְרָה לָהּ: כָּלָה³ הַלֶּחֶם מִבֵּיתִנוּ, עוֹד מַעֵט וְנִמּוֹת
בָּרָעַב. מָה עָשִׂיתָ הֲרֹאשׁוֹנָה? הִלָּכָה אֶל בֵּיתָהּ
וּמָלְאָה אֶת הַכֹּד קֶמַח⁴ וְשָׂבָה אֶל הַמַּעֵין. נִתְּנָה
לַחֲבֵרְתָּהּ אֶת כֹּד הַקֶּמַח וְלִקְחָהּ מִמֶּנָּה אֶת כֹּד
הַמִּים. וְכֵן הָיְתָה עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם, עַד שֶׁנִּוְדַע
הַדָּבָר לְאֲנָשֵׁי סָדוּם. לָקְחוּ אֶת הַנִּעְרָה וּשְׂרָפוּתָהּ⁵.

¹ well; ² (חֲבֵרָה) friend; ³ (כָּלָה) to give out; ⁴ flour; ⁵ (שָׂרָף) to burn.

מהפכת סדום ועמורה

א

אלהים: המכסה אני מאברהם אשר אני עושה? — (אל אברהם) זעקת סדום ועמורה כי רבה, וחטאתם כי כבדה מאד, ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשן.

אברהם: ה' אלהים! האף תספה צדיק עם רשע? אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר, האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה? — חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע, והיה כצדיק ברשע! חלילה לך! השופט כל הארץ לא יעשה משפט?

אלהים: אם אמצא בסדום חמשים צדיקים בתוך

העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם.
 אברהם: הנה נא הואלתי לדבר אל אדוני,
 ואנכי עפר ואפר, אולי יחסרון חמשים
 הצדיקים חמשה, התשחית בחמשה
 את כל העיר?

אלהים: לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
 וחמשה.

אברהם: אולי ימצאון שם ארבעים?
 אלהים: לא אעשה בעבור הארבעים.
 אברהם: אל נא יחר לאדוני ואדברה, אולי
 ימצאון שם שלשים?

אלהים: לא אעשה אם אמצא שם שלשים.
 אברהם: הנה נא הואלתי לדבר אל אדוני, אולי
 ימצאון שם עשרים?

אלהים: לא אשחית בעבור העשרים.
 אברהם: אל נא יחר לאדוני ואדברה אף הפעם,
 אולי ימצאון שם עשרה?
 אלהים: לא אשחית בעבור העשרה.

שנה שלישית

ב

(המלאכים באים סדומה בערב. לוט יושב בשער
סדום).

לוט (קם ומשתחוה אפים ארצה): **הנה נא**

אדוני, סורו נא אל בית עבדכם
ולינו ורחצו רגליכם, והשכמתם
והלכתם לדרככם!

המלאכים: **לא, כי ברחוב נלין!**

לוט: **אל נא, אדוני, סורו נא אל בית**
עבדכם!

(המלאכים באים אל ביתו ולוט עושה להם משתה).

אנשי סדום (מתאספים סביב לבית): **איה האנשים**
אשר באו אליך הלילה? הוציאם
אלינו!

(לוט יוצא אליהם הפתחה וסוגר את הדלת אחריו).

לוט: **אל נא, אחי, תרענו! אל תעשו**

דבר לאנשים האלה, כי על בן
באו בצל קורתי.

אנשי סדום: גש הלאה! האחד בא לגור
וישפט שפט! עתה נרע לך מהם.

המלאכים (מביאים את לוט הביתה): עוד מי לך
פה? — חתן ובניך ובנותיך וכל
אשר לך בעיר הוצא מן המקום,
כי משחיתים אנחנו את המקום
הזה; כי גדלה צעקתם את פני
ה', וישלחנו ה' לשחתה!

לוט (אל התניו): קומו צאו מן המקום
הזה כי משחית ה' את העיר!

המלאכים (אל לוט): מהר, קום קח את אשתך
ואת שתי בנותיך הנמצאות פן
תספה בעון העיר!

(לוט מתמהמה, המלאכים מחזיקים בידו ומוציאים
אותו מחוץ לעיר).

אברהם וישמעאל

פעם אחת הלך אברהם לראות את ישמעאל בנו במדבר פארן. בא שמה בחצי היום, ומצא את אשתו של ישמעאל יושבת בפתח האהל. אמר לה: איפה הוא ישמעאל? אמרה לו: הלך הוא ואמו להביא תמרים¹ מן המדבר. אמר לה: תני לי מעט מים ומעט לחם, כי עיף אנכי מדרך המדבר. אמרה לו: אין לחם ואין מים. אמר לה: בשיבא ישמעאל אישך אמרי לו: בא וקן אחד מארץ פנען לראותך ומצא שיתד² האהל אינה חזקה... וכשבא ישמעאל הגידה לו אשתו את הדבר – ושלח³ אותה. הלכה אמו ולקחה לו אשה אחרת.

לאחר שלש שנים הלך אברהם שנית לראות

¹ date (תמר); ² peg; ³ to send away.

את ישמעאל בנו. בא שמה בחצי היום ומצא את
אשתו של ישמעאל יושבת בפתח האהל. אמר
לה: איפה הוא ישמעאל? אמרה לו: הלך הוא
ואמו לרעות¹ את הגמלים במדבר. אמר לה: תני
לי מעט מים ומעט לחם, כי עיף אנכי מדרך
המדבר. הוציאה לחם ומים ונתנה לו. ברך אותה
ואמר לה: פשיבא ישמעאל אישך אמרי לו: בא
זקן אחד מארץ פנען לראותך וברך את יתר האהל
שלא תמוש² ממקומה.

עקרת יצחק

א

בשהלך אברהם להעלות את יצחק בנו, בא
השטן ונראה לו בדמות זקן, אמר לו: אנה אתה
הולך? אמר לו: להתפלל. אמר לו השטן: מי
שהולך להתפלל, למה איש ומאכלת בידו ועצים

¹ to pasture; ² (מוש) to remove.

על כִּתְפוֹ? אָמַר לוֹ: פֶּן נִתְמַהֵּמָה¹ יוֹם אוּ יוֹמִים -
וְנִשְׁחַט וְנִאֲפָה, וְנֹאכַל. אָמַר לוֹ הַשָּׁטָן: אֵי לָךְ,
זָקֵן, בֶּן שְׁנַתֶּן לָךְ לִמְאָה שָׁנָה, אַתָּה הוֹלֵךְ
לִשְׁחַט? אָמַר לוֹ אֲבִרְהֶם: הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
צוּנִי.

=

בַּשָּׁעָה שֶׁעָקַד² אֲבִרְהֶם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, הָלַךְ
הַשָּׁטָן אֶל שָׂרָה וְנִרְאָה לָהּ בְּדַמּוּת³ יִצְחָק.
בַּשָּׂרָאֲתָה אוֹתוֹ, אָמְרָה לוֹ: בְּנִי, מָה עָשָׂה לָךְ
אָבִיךָ? אָמַר לָהּ: לָקַחְנִי אָבִי וְהָעֵלְנִי הָרִים וְהוֹרִידְנִי
בְּקָעוֹת⁴ עַד שֶׁהָעֵלְנִי אֶל רֹאשׁ הַר אֶחָד וּבָנָה
מִזְבֵּחַ, וְעָרַךְ אֶת הָעֵצִים, וְעָקַד אוֹתִי עַל הַמִּזְבֵּחַ
וְלָקַח אֶת הַמַּאֲכָלֶת לִשְׁחַטְנִי. עַד שֶׁגָּמַר אֶת דְּבָרָיו
יִצְאָה נִשְׁמָתָה⁵.

¹ (תִּתְמַהֵּמָה) to tarry, to linger; ² (עָקַד) to tie; ³ form; ⁴ (בְּקָעָה) valley; ⁵ soul.

מערת המכפלה

אברהם: (אל בני חת): גר ותושב אנכי עמכם,
תנו לי אחוזת קבר עמכם ואקברה
מתי מלפני!

בני חת: שמענו, אדוני! נשיא אלהים אתה
בתוכנו, במבחר קברינו קבור את מתך!
אברהם: (משתחוה לבני חת) אם יש את נפשכם
לקבור את מתי מלפני, שמעוני ופגעו
לי בעפרון בן צחר, ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו, אשר בקצה שדהו.
בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחוזת
קבר.

עפרון: (אל אברהם) לא, אדוני, שמעני! השדה
נתתי לך, והמערה אשר בו לך נתתיה,
לעיני בני עמי נתתיה לך, קבור
מתך!

אברהם: (אל עפרון) אך אם אתה לו שמעני, נתת
 כסף השדה קח ממני ואקברה את
 מתני שמה.
 עפרון: אדני שמעני! ארץ ארבע מאות שקל
 כסף ביני ובינך מה היא?—ואת מתני
 קבור!

אליעזר ורבקה

א

אברהם (אל אליעזר): השבעה לי בה' אלהי
 השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח
 אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי
 יושב בקרבנו. כי אל ארצי ואל מולדתי
 תלך ולקחת אשה לבני ליצחק.
 אליעזר: אנלי לא תאבה האשה ללכת אחרי
 אל הארץ הזאת? ההשב אשיב את
 בנך אל הארץ אשר יצאת משם?

אברהם: השמר לך פן תשיב את בני שמה! ה'
אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי
ומארץ מולדתי, ואשר נשבע לי לאמר:
לורעך אתן את הארץ הזאת, הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
משם. ואם לא תאבה האשה ללכת
אחריך ונקית משבועתי זאת, רק את
בני לא תשוב שמה.

ב

(אליעזר עומד על עין המים אשר מחוץ לעיר נחור).
אליעזר: ה' אלהי אדוני אברהם! הקרה נא
לפני היום, ועשה חסד עם אדוני
אברהם! — הנה אנכי נצב על עין
המים, ובנות אנשי העיר יוצאות לשאוב
מים, והיה הנערה אשר אומר אליה
המי נא כדך ואשתה ואמרה שתה

וגם גמליך אשקה, אותה הוכחת
לעבדך ליצחק.

(רבקה יורדת העינה וכדה על שכמה).

אליעזר (רץ לקראתה): הגמיאיני נא מעט מים
מכדך!

רבקה: שתה, אדוני! (מורידה כדה על ידה להשקותו)
גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות.
אליעזר: בת מי את? הגירי נא לי, היש בית
אביך מקום לנו ללון?

רבקה: בת בתואל אנכי, בן מלכה, אשר ילדה
לנחור. גם תבן גם מספוא רב עמנו,
גם מקום ללון.

אליעזר: ברוך ה' אלהי אדוני אברהם אשר לא
עזב חסדו ואמתו מעם אדוני! אנכי
בדרך נחני ה' בית אחי אדוני.

(אליעזר בבית בתואל)

אליעזר: עבד אברהם אנכי. וישביעני אדוני
 לאמר לא תקח אשה לבני מבנות
 הכנעני. כי אל בית אבי תלך ואל
 משפחתי ולקחת אשה לבני. ואבא
 היום אל העין ואומר: ה' אלהי אדוני
 אברהם! הנה אנכי נצב על עין המים
 והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי
 אליה: השקיני נא מעט מכדך, ואמרה
 אלי: גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב.
 היא האשה אשר הוכיח ה' לבן אדוני.
 אני טרם אכלה לדבר והנה רבקה
 יוצאת, וכדה על שכמה, ותמהר ותורד
 כדה מעליה ותאמר: שתה וגם גמליך
 אשקה! ואשאל אותה, ואומר: בת מי
 את? ותאמר: בת בתואל בן נחור

ואשתחווה לה' ואברך את ה' אלהי
 אדוני אברהם אשר הנחני בדרך
 אמת לקחת את בת אחי אדוני
 לבנו. ועתה אם ישכם עושים חסד
 ואמת את אדוני הגידו לי. ואם לא
 הגידו לי ואפנה על ימין או על
 שמאל.

לבן ובתואל: מה יצא הדבר! לא נוכל דבר
 אליך רע או טוב, הנה רבקה
 לפניך, קח ולך, ותהי אשה לבן
 אדוניך כאשר דבר ה'.

(אליעזר משתחוה ארצה לה', נותן מתנות לבני הבית).

(אליעזר קם בבקר).

אליעזר (אל בני הבית): שלחוני לאדוני!
 אחיה ואמה: תשב הנערה אתנו ימים או עשור
 אחר תלך.

אליעזר: אל תאחרו אותי, וה' הצליח דרכי,

שלחוני ואלכה לאדוני!

אחיה ואמה: נקרא לנערה ונשאל את פיה.

(אל רבקה) **תתלכי עם האיש הזה?**

רבקה: אֵלֶּךְ.

(כלם משלחים את אליעזר ואת רבקה ומברכים

אותה: **אחותנו את, היי לאלפי רבבה!)**

סֵדֶר הַתּוֹפְלוֹת

עַרְבֵי־בֵית לְשִׁבָּת

לְכוּ נִרְנְנָה

לְכוּ, נִרְנְנָה לַיִּי. נִרְיַעַה לְצֹר
יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה.
בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לֹו: כִּי אֵל גָּדוֹל יִי,
וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
בִּידוֹ מְחַקֵּי־אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת הָרִים
לֹו: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם, וְהוּא עֹשֶׂהוּ.
וַיַּכְשֶׁת יָדָיו יִצְרוּ: בָּאוּ, נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִבְרָעָה. נִבְרָכָה לִפְנֵי יִי עֲשֵׂנוּ:
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאַנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ,

וְצֹאן יָדוֹ. הַיּוֹם, אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ:
 אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם בְּמַרְיָה, כִּי־
 מִסָּה בְּמַדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם,
 בְּחַנוֹנִי, גַּם־רָאוּ פָעָלִי: אֲרַבְעִים
 שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר, וְאָמַר, עִם תַּעֲיִ
 לֵבָב הֵם, וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכֵי:
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי, אִם יִבְאוּן אֶל־
 מְנוּחָתִי:

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לִי, בְּנֵי
 אֱלֹהִים, הָבוּ לִי כְבוֹד וְעוֹז: הָבוּ
 לִי כְבוֹד שְׁמוֹ. הַשְׁתַּחֲוּוּ לִי
 בְּהִרְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם,
 אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְיָ עַל־מֵי־

רבים: קול יי בפת. קול יי בחדר:
 קול יי שבר ארזים. וישבר יי את-
 ארזי חלבנון: וירקידם כמו-עגל.
 לבנון ושריון כמו בן-ראמים: קול
 יי חצב להבות אש: קול יי יחיל
 מדבר. יחיל יי מדבר קדש: קול
 יי יחולל אילות, ויחשף יערות,
 ובהיכלו פלו אמר כבוד: יי למבול
 ישב, וישב יי מלך לעולם: יי עז
 לעמו יתן. יי יברך את עמו
 בשלום:

לכה דודי

לכה, דודי, לקראת פלה. פני
שבת נקבלה:

לכה, דודי, לקראת פלה. פני שבת נקבלה:
שמור וזכור, בדבור אחד
השמיענו אל המיוחד. " אחד,
ושמו אחד. לשם ולתפארת
ולתהלה:

לכה, דודי, לקראת פלה. פני שבת נקבלה:
לקראת שבת לכו ונלכה, כי
היא מקור הברכה. מראש, מקדם

נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֶׂה, בְּמַחֲשָׁבָה
תַּחלָּה:

לָכֵה, דוּדִי, לְקִרְאָת פֶּלֶה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ, עִיר מְלוּכָה, קוֹמִי,
צֵאִי מִתְנוּךְ הַהִפְכָּה. רַב לָךְ שַׁבָּת
בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמֹל עָלֶיךָ
חֲמֻלָּה:

לָכֵה, דוּדִי, לְקִרְאָת פֶּלֶה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:

הַתְנַעֲרִי מֵעֶפֶר, קוֹמִי, לְבָשִׁי
בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ, עָמִי. עַל־יָד בֶּן
יִשִּׁי, בֵּית הַלְחָמִי, קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי
נֶאֱלָה:

לָכֵה, דוּדִי, לְקִרְאָת פֶּלֶה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:

הַתְּעוֹרְרִי, הַתְּעוֹרְרִי, כִּי בָא
אוֹרְךָ, קוֹמִי, אוֹרִי. עוֹרִי, עוֹרִי.
שִׁיר דְּבִרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ נִגְלָה:

לְכֶה, דוֹדִי, לְקִרְאֵת כְּלָה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:

לֹא תִבְשִׁי, וְלֹא תִכְלָמִי. מָה
תִּשְׁתַּוְּחָחִי, וּמָה תִּתְהַמִּי. בָּךְ יִחְסוּ
עַנְיֵי עַמִּי, וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּה:

לְכֶה, דוֹדִי, לְקִרְאֵת כְּלָה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאִסְיָךְ, וְרַחֲקוּ
כָּל־מִבְלָעֶיךָ. יֵשִׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ,
בְּמִשְׁוֵשׁ חֲתָן עַל כְּלָה:

לְכֶה, דוֹדִי, לְקִרְאֵת כְּלָה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:

יָמִין וְשִׁמְאֵל תִּפְרָצִי, וְאֵת יְיָ
תַעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי.
וְנִשְׁמָחָה וְנִגְיֶלָה:

לָכֵה, דוּדִי, לִקְרֹאת כָּלָה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:
בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם, עֲטֹרַת בַּעֲלָה. גַּם
בְּשִׁמְחָה וּבְצַהֲלָה, תוֹךְ אֲמוּנֵי עַם
סֻגְלָה. בּוֹאִי, כָּלָה, בּוֹאִי, כָּלָה.
לָכֵה, דוּדִי, לִקְרֹאת כָּלָה. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה:

מזמור שיר ליום השבת

מזמור, שיר ליום השבת: טוב
 להודות לַי, ולומר לשמך, עליון:
 להגיד בבקר חסדך, ואמונתך,
 בלילות: עלי-עשור ועלי-נבל, עלי
 הגיון בכנור: כי שמחתני, יי,
 בפעלך. במעשי ידך ארגן: מה
 גדלו מעשיך, יי. מאד עמקו
 מחשבותיך: איש בער לא ידע,
 וכסיל לא יבין את זאת: בפרח
 רשעים כמו עשב, ויציצו כל-פעלי

אָוֹן. לְהַשְׁמָדֵם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה
מָרוֹם לְעוֹלָם, יְיָ: כִּי הִנֵּה אִי־בִיָּה,
יְיָ, כִּי הִנֵּה אִי־בִיָּה יֵאָבְדוּ. יִתְפָּרְדּוּ
כָּל־פְּעָלֵי אָוֹן: וְתֵרֵם בְּרָאִים קֶרְנִי.
בִּלְתִּי בְשֶׁמֶן רַעֲנָן: וְתִבְטַ עֵינֵי
בְּשׁוּרֵי. בְּקָמִים עָלֵי מַרְעִים.
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צַדִּיק בְּתִמָּר וּפָרַת.
כְּאֶרֶז בְּלִבָּנוֹן יִשְׁלָה: שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְיָ, בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד
יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה. דִּשְׁנִים וְרַעֲנָנִים
יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְיָ, צוּרִי, וְלֹא
עוֹלָתָה בּוֹ:

הַשְׁכִּיבֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׁלוֹם,

וְהַעֲמִידֵנוּ, מִלְּפָנֶיךָ, לְחַיִּים. וּפְרוּשׁ
עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן בְּעֲדֵנוּ. וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ
אוֹיֵב, דָּבָר, וְחָרָב, וְרָעָב וְיָגוֹן.
וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ.
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי, אֵל,
שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי, אֵל,
מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשֹׁמֵר
צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה, יי,
הַפּוֹרֵשׁ סֶכֶת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

אתה קדֹשֶׁת

אתה קדֹשֶׁת אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁמְךָ, תִּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ מִכָּל הַיָּמִים,
וְקִדְשָׁתוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב
בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־
צָבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי,

וַיְקַדֵּשׁ אֶתְּךָ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל
מְלָאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה
בְּמִנוּחֵתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן
חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבֶךָ,
וְשִׂמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שָׁבַת קֹדֶשְׁךָ.
וַיְנַחֵנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל, מִקֹּדֶשׁ שָׁמַיִךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, מִקֹּדֶשׁ הַשָּׁבַת.

מִיָּן אֲבוֹת בְּדָבָרוֹ, מְחַיֶּה מֵתִים
בְּמַאֲמָרוֹ. הָאֵל הַקָּדוֹשׁ, שְׂאִין

כְּמוֹהוּ. הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבָּת
 קָדְשׁוֹ, כִּי בָם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם.
 לְפָנָיו נִעְבֹּד בִּירְאָה וּפֶחַד, וְנוֹדָה
 לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד. מֵעֵין
 הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן
 הַשְּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ
 שְׂבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מְדֻשָּׁנִי
 עֲנֵג, זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

קִדּוּשׁ לְשַׁבָּת

וַיְהִי עֶרֶב, וַיְהִי בֹקֶר.

יוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל־צָבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם

הַשְּׁבִיעִי מִלֵּאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיֵּשְׁבֶת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מִלֵּאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבֵת
מִכָּל־מִלֵּאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת:

סְבְּרֵי מְרִנָּה וְרִבְּנֵי וְרִבּוֹתֵי.

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְרָצָה בָּנוּ, וַיִּשְׁבֶּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה

וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ, וּפְרוֹן לְמַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית. כִּי הוּא יוֹם, תַּחֲלָה
 לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, זָכַר לְיִצְיַאת
 מִצְרַיִם. כִּי־בָנוּ בְּחֶרֶת, וְאוֹתָנוּ
 קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְשַׁבַּת קֹדֶשׁךָ,
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִלָתָנוּ: בְּרוּךְ
 אַתָּה, יְיָ, מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

שחרית לשבת

מה-טבו

מה-טבו אהליך יעקב. משכנתיך
ישראל: ואני ברב חסדך אבוא
ביתך. אשתחווה אל-היכל קדשך
ביראתך: יי אהבתי מעון ביתך.
ומקום משכן כבודך. ואני אשתחווה
ואכרעה. אברכה לפניי עשי: ואני
תפילתי-לך יי עת רצון. אלהים
ברב-חסדך ענגי באמת ישעך:

אֲדוֹן עוֹלָם

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ.
בְּמִטָּה כָּל־יָצִיר נִבְרָא:
לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחֶפְצוֹ כָּל.
אֲנִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָכָל הַכָּל.
לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הַיּוֹם.
וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי.
לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:

בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית.
וְלוֹ הָעֶזְ וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גִּאֲלִי.
וְצוֹר חֲבֵלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נֶפֶסִי וּמְנוֹם לִי.
מִנֶּת פֹּסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי.
בְּעֵת אִישָׁן וְאֶעִירָה:
וְעַם־רוּחִי גְּוִיתִי.
יֵי לִי וְלֹא אִירָא:

יגדל

יגדל אלהים חי וישתבח.
נמצא, ואין עת אל-מציאותו:
אחר, ואין יחיד ביהודו.
נעלם, וגם אין סוף לאחידותו.
אין לו דמות הגוף, ואינו גוף.
לא נערוך אליו קדשתו:
בדמיון לכל-דבר אשר נברא.
ראשון, ואין ראשית לראשיתו:
הנו אדון עולם לכל-נוצר.
יורה גדלתו ומלכותו:
שפע נבואתו נתנו.

אֵל אֲנָשִׁי סָגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ :
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה עוֹד.
 נָבִיא, וּמִבֵּית אֶת הַמּוֹנְתּוֹ :
 תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ, אֵל.
 עַל־יַד נְבִיאָוּ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ :
 לֹא יַחְלִיף הָאֵל, וְלֹא־יָמִיר דָּתוֹ :
 לְעוֹלָמִים, לְזוֹלָתוֹ :
 צוּפָה, וַיּוֹדַע סִתְרֵינוּ.
 מִבֵּית לְסוֹף דְּבָר בְּקִדְמָתוֹ :
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ.
 נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרָשָׁעְתּוֹ :
 יִשְׁלַח לְגֵן יָמִין מְשִׁיחֵנוּ.
 לַפְּדוֹת מַחְבֵּי קֶן יִשׁוּעָתוֹ :

מתים יתיה אל ברב חסדו.
ברוך עדי-עד שם תהלתו :

אשר יצר

ברוך אתה, יי אלהינו, מלך
העולם, אשר יצר את-האדם
בְּחֶכְמָה, וּבָרָא בו נְקָבִים נְקָבִים,
חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוֹי וַיְדוּעַ לִפְנֵי
כֶּסֶף בְּבוֹרָךְ, שָׂאם יִפְתַּח אֶחָד
מֵהֶם, או יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אִי-
אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם וּלְעֲמֹד לִפְנֶיךָ:
ברוך אתה, יי, רופא כָּל-בָּשָׂר
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

אלהי נשמה

אלהי, נשמה שנתת בי מהורה
 היא. אתה בראתה, אתה יצרתה,
 אתה נפחתה בי, ואתה משמרה
 בקרבי. ואתה עתיד לטלה ממני,
 ולהחזירה בי לעתיד לבא: כל-
 זמן שהנשמה בקרבי, מודה אני
 לפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, רבון
 כל-המעשים, ארון כל-הנשמות:
 ברוך אתה, יי, המחזיר נשמות
 לפגרים מתים:

תפלת השחר

ברוך אתה יי אל-הינו מלך
ה-עולם אשר ק-דשנו במצ-ותיו
וצ-ונו על נטילת י-דים:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי
וְקַיִם. שֶׁ-הַחֲנוּכָה בִּי נִשְׁמַתִּי
בְּחֶמְלָה. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:
תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מִשָּׁה. מוֹ-רֵשָׁה
קֹהֵלֶת יַעֲקֹב:

אל מלך נאמן:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אל-הינו
יי אחד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְכּוֹתָנוּ לְעוֹלָם
וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַוֵּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית:

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר, וְהָיָה הָעוֹלָם.
בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית.
בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בְּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל־הָאָרֶץ.
בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל־הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ

מִשְׁלָם שָׁכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי
לְעַד, וְכֵן לְנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל. בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה, יי
אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הָאֵב
הַרְחֵמֵנוּ, הַמְהִל בְּפִי עַמּוֹ, מְשַׁבַּח
וּמִפְאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו.
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נִהְלָלְךָ, יי
אֱלֹהֵינוּ. בַּשְּׁבָחוֹת וּבַזְמִירוֹת נִגְדְּלְךָ,
וּנְשַׁבְּחֶךָ וְנִפְאֶרְךָ, וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ,
וְנִמְלִיכֶךָ מְלַכְנוּ, אֱלֹהֵינוּ יְחִיד, חַי
הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמִפְאָר
עַד־יְעַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה,
יי, מֶלֶךְ מְהִל בַּתְּשַׁבְּחוֹת:

אז ישיר

אז ישיר משה ובני ישראל
 את השירה הזאת ליי, ויאמרו
 לאמר, אנשירה ליי, כי גאה גאה,
 סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת
 יה, ויהי־לי לישועה, זה אלי,
 ואני־הו. אלהי אבי, וארו־מִנְהו:
 יי איש מלחמה, יי שמו: מרכבות
 פרעה וחילו ירה בים, ומבחר
 שלשיו טבעו בים־סוף: תהמת
 יכסימו, ירדו במצולות כמו אבן

יְמִינָהּ, יֵי, נֶאֱדָרִי בַּכַּח, יְמִינָהּ, יֵי,
 תִּרְעֵץ אוֹיֵב: וּבָרַב גְּאוּנָה תִּהְיֶה
 קָמִיָּה, תִּשְׁלַח חֲרוּנָהּ, יֹאכֵלְמוּ בְּקֶשׁ:
 וּבְרוּחַ אֶפֶיָּה נִעְרָמוּ מַיִם, נִצְבוּ כְּמוֹ—
 נֶד נְזִלִים. קָפְאוּ תִּהְמַת בְּלִב־יָם:
 אָמַר אוֹיֵב, אֶרְדֶּף, אֲשִׁיג, אַחֲלֶק
 שָׁלָל, תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי.
 תּוֹרִישְׁמוּ יָדֵי: נִשְׁפָּת בְּרוּחָהּ, בִּסְמוּ
 יָם, צָלְלוּ כַּעֲוֵפֶרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים:
 מִי־כַמְכָּה בְּאֵלִם, יֵי, מִי כַּמְכָּה,
 נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ, נוֹרָא תִּהְלֹת, עֲשֵׂה
 פֶּלֶא: נְטִית יְמִינָהּ, תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ:
 נְחִית בְּחֶסֶדֶד עִם־זֵו גְּאֻלָּתָּהּ, נִהְלֹת

בְּעֹז אֱלֹהֵינוּה קִדְשְׁךָ: שְׁמְעוּ עָמִים
 יִרְגְּזוּן. חֵיל אַחֲזוּ יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים: אֲזוּ
 נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם. אֵילֵי מוֹאָב,
 יֶאֱחִזְמוּ רָעַד. נִמְגּוּ כֹל יֹשְׁבֵי כְנָעַן:
 תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפִחָד, בְּגִדְל
 זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן: עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ,
 יי, עַד־יַעֲבֹר, עִם־זוֹ קִנְיֹת: תִּבְיָאמוּ
 וּתִטָּעֻמוּ בְּחֵר נִחְלָתְךָ, מְכוֹן
 לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּת, יי, מִקְדָּשׁ אֲדָנִי
 בּוֹנְנוּ יִדְיָךְ: יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
 יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד: כִּי בָא סוֹם
 פְּרָעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם. וַיֵּשֶׁב
 יי עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

הִלְכוּ בִּיבְשָׁה, בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי לִי
הַמְּלוּכָה, וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ
מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת־הָרָע.
יַעֲשׂוּ. וְהָיְתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד, וְשִׁמוֹ אֶחָד.

נִשְׁמָת

נִשְׁמָת כָּל־חַי הַבָּרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאֹר
 וּתְרוֹמָם זְכוּרָה, מְלִכְנוּ, תָּמִיד. מִן־
 הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל,
 וּמִבְּלִי־עֲדִיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, וּמַפְרִיֵם,
 וּמַרְחֵם, בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין
 לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אַתָּה: אֱלֹהֵי
 הַרְאֵ־שׁוֹנִים וְהָא־חֲרוּנִים, אֱלֹהֵי

כָּל־בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת,
 הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתֶּשֶׁב־בְּחֹת,
 הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
 בְּרַחֲמִים: וַיִּלְאֲיָנוּם וְלֹא־יִישָׁן.
 הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים, וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים,
 וְהַמַּעֲשֶׂה אֱלֹמִים, וְהַמַּתִּיר
 אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף
 כְּפוּפִים. לֵךְ לְבִדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:
 אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה כְּכֶם, וּלְשׁוֹנֵינוּ
 רָנָה בְּהַמּוֹן גָּלִיו, וְשֹׁפֶתוֹתֵינוּ
 שָׁבַח בְּמַרְחֵבֵי רִקְיעַ. וְעֵינֵינוּ מֵאִירוֹת
 כִּשְׁמֶשׁ וְכִי־רֶחַח, וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת
 בְּגִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרָגְלֵינוּ בְּקִלּוֹת

כֹּא-נִלּוֹת, אִין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים
 לְהוֹדוֹת לָךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת-שְׁמֹךְ, עַל-
 אַחַת מֵאֲלֹף אֲלֹף אֲלָפֵי אֲלָפִים
 וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
 שְׁ-עֲשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ :
 מִמֶּצֶר-יָם גָּאֲלָתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. בָּרַעַב
 וּנְתָנוּ, וּבְשֹׁבַע כָּל-כֹּל-תָ-נוּ. מִחֶרֶב
 הִצִּילָתָ-נוּ, וּמִדֶּ-בָר מִלֵּט-תָ-נוּ,
 וּמִחֲלָ-יָם רָעִים וּנְאֻמָּנִים דִּ-לִי-תָ-נוּ:
 עַד-הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא-עֲזָבוֹנוּ
 חֲסָדֶיךָ. וְאֵל תַּשִּׁינֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

לְנֶצַח: עַל־כֵּן אֲבָרִים שֶׁ־פָּלְגָתָהּ
 בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁ־נִפְחָתָהּ
 בְּאַפִּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמָּתָהּ בְּפִינוּ,
 הֵן, הֵם יוֹדוּ, וַיִּבְרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ, וַיִּפְאֲרוּ,
 וַיְרוֹמְמוּ, וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ, וַיִּמְלִיכוּ
 אֶת־שִׁמְךָ, מִלְּכֵנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ
 יוֹדֶה, וְכָל־לִשׁוֹן לְךָ תִּשָּׁבַע. וְכָל־
 בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע, וְכָל־קוֹמָה לִפְנֶיךָ
 תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לִבָּבוֹת יִי־רָ־אוּ־ךָ,
 וְכָל־קֶרֶב וּבְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ,
 בְּדָבָר שְׂפָתוֹב, כָּל עֲצָמָתִי תִּאֲמַרְנָה,
 יְיָ, מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמָּנוּ,
 וְעָנִי וְאֲבִיּוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לְךָ,

וּמִי יִשְׁוּחַ לָךְ, וּמִי יַעֲרֹךְ לָךְ, הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
קִנְיַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֵּלְךָ,
וְנִשְׁבַּח-בְּךָ וְנִפְאֶר-בְּךָ, וְנִבְרַךְ אֶת
שֵׁם קְדוֹשְׁךָ, בְּאִמּוֹר, לְדוֹד, בְּרַכִּי
נַפְשִׁי אֶת יי, וְכָל קִרְבִּי, אֶת שֵׁם
קְדוֹשׁוֹ.

שׁוֹכֵן עַד

שׁוֹכֵן עַד, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ:
וְכַתּוּב, רַנְּנוּ צְדִיקִים בַּיי, לַיִּשְׁרִים
נְאוּת תְּהִלָּה:

בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְּהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי
צַדִּיקִים תִּתְּבָרֵךְ. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים
תִּתְּרוּמָם. וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים
תִּתְּקַדֵּשׁ:

וּבִמְקוֹלוֹת רַבּוֹת עֲמֹד, בֵּית
יִשְׂרָאֵל. בְּרָנָה יִתְפָּאֵר שְׁמֹךְ,
מִלִּפְנֵי, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֶּן חוֹבֵת
כָּל־הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: לְחֻדוֹת, לְהֵלֵל,
לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוּמָם, לְהַדָּר,
לְבָרֵךְ, לְעֵלָה וּלְקַלָּם, עַל כָּל־דַּבְרֵי
שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשִׁי
עֲבָדֶךָ מְשִׁיחֶךָ:

ישתבח

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ. הָאֵל,
 הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נָאֵה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הִלֵּל
 וְזִמְרָה, עֹז וּמְשֻׁלָּה, נִצָּח, גִּדְּלָה
 וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קִדְּשָׁה
 וּמְלָכוּת, בָּרָכוּת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה
 וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ,
 גָּדוֹל בַּתְּשֻׁבּוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת,
 אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, תְּבוֹחָר בְּשִׁירֵי
 וְזִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ,
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

הַכֹּל יוֹדוּךָ

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל
יֹאמְרוּ, אֵין קָדוֹשׁ כִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ
סְלָה, יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ
בְּכָל־יּוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרַח:
וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רִקִּיעַ, מוֹצִיא חֲמָה

מִמְקוֹמָהּ, וּלְבָנָה מִמְכוֹן שְׁבִתָּהּ:
וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ וְלִיּוֹשְׁבֵי שְׁבָרָא
בְּמִדַּת רַחֲמִים. הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
הַמְלֶךְ, הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ מֵאֵז,
הַמְשֻׁבָּח, וְהַמְפָּאָר, וְהַמְתַּנְשָׂא
מִיִּמּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר
מִשְׁגָּבֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁגָּב בְּעֵדְנוּ:
אֵין בְּעֶרְכְּךָ וְאֵין זוּלָתְךָ. אָפֶס
בְּלִתֶּךָ, וְיֵמִי, דּוֹמָה־לָּךְ: אֵין בְּעֶרְכְּךָ,
יְיִ אֱלֹהֵינוּ, בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוּלָתְךָ,
מִלְּכֵנוּ, לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אָפֶס

בְּלִתְךָ, גּוֹאֲלֵנוּ, לִימוֹת הַמַּשִּׁיחַ.
וְאֵין דּוֹמָה-לָךְ, מוֹשִׁיעֵנו, לְתַחֲנִית
הַמֵּתִים:

אֵל, אֲדוֹן עַל כָּל-הַמַּעֲשִׂים,
בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל-נִשְׁמָה. גָּדְלוֹ
וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. דַּעַת וְתְבוּנָה
סוֹבְבִים אֹתוֹ:

הַמִּתְנַאֶה עַל-חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ
וְנִהְיָדָר בְּכָבוֹד עַל-הַמְרַכְּבָה, זְכוֹת
וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים
לִפְנֵי כְבוֹדוֹ.

טוֹבִים מְאֹדוֹת, שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ,
יֵצֵרָם בְּדַעַת, בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל. כֹּחַ

וּנְבוֹרָה נָתַן בָּהֶם, לַהֲיוֹת מוֹשְׁלִים
בְּקָרֵב תִּבְלִי:

מְלָאִים זֵיו, וּמְפִיקִים נִגְה, נָאָה
זֵיוֹם בְּכָל־הָעוֹלָם: שְׁמַחִים בְּצֵאתָם,
וְשֹׁשִׁים בְּבֹאֶם, עוֹשִׁים בְּאִמָּה רְצוֹן
קוֹנָם:

פֶּאֶר וְכְבוֹד נּוֹתְנִים לְשִׁמוֹ,
צִהְלָה וְרִנָּה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ: קָרָא
לְשֹׁמֶשׁ, וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין
צוּרַת הַלְבָנָה:

שָׁבַח נּוֹתְנִים־לוֹ כָּל־צָבָא מְרוֹם,
תַּפְאֶרֶת וּגְדָלָה, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים
וְחַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ.

את-שם

את-שם, האל, המלך, הגדול
הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם
מקבלים עליהם על מלכות שמים
זה מזה, ונותנים רשות זה לזה.
להקדיש ליוצרם בנחת רוח,
בשפה ברורה ובנעימה. קדשה
כלם באחד עונים ואומרים ביראה:
קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות.
מלא כל-הארץ כבודו:
לאל ברוך נעימות יתנו. למלך

אל חי וְקַיִם, זְמִירוֹת יֹאמְרוּ,
 וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ
 פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל
 מְלַחְמוֹת. זֹרֵעַ צְדָקוֹת. מְצַמִּיחַ
 יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרֵא
 תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת: הַמְחַדֵּשׁ
 בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית: כְּאֵמֹר, לַעֲשֵׂה אוֹרִים
 גְּדוֹלִים. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אֹר חֲדָשׁ
 עַל־צִיּוֹן תִּתְּנֵה, וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ מִהֲרָה
 לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר
 הַמְּאוֹרוֹת:

אהבה רבה

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו:
חמלה גדולה ויתרה חמלה עלינו:
אבינו מלכנו, בעבור אבותינו
שפוטנו בך, ותלמדם חקי חיים,
כן תחננו ותלמדנו: אבינו האב
הרחמן, הרחם, רחם עלינו, ותן
בלבנו להבין ולהשכיל, לשמע
ללמד וללמד, לשמר ולעשות,
ולקיים את כל דברי תלמוד
תורתך, באהבה: והאר עינינו,
בתורתך, ודבק לבנו, במצותיך,
ויחד לבבנו, לאהבה וליראה את

שְׁמֶךָ, וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי
 בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא,
 בְּמַחֲנוּ, נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה, בִּישׁוּעָתְךָ:
 וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
 הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמֵמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ,
 כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה, וּבָנוּ
 בְּחֶרֶת מְכַל עַם וְלִשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלָה, בְּאַמֶּת,
 לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדָךְ, בְּאַהֲבָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה.

שְׁמַע

אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי

אַחֵר :

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ, לְעוֹלָם

וָעַד.

וְאַהֲבַת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל
 לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ, וּבְכָל-מְאֹדְךָ:
 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לְבָבְךָ : וְשָׁנַנְתָּם
 לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ, וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ,
 וְהָיוּ לְטֶמֶטַת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתְבָתָם
 עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַ

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַ תִּשְׁמְעוּ אֱלֹ-
 מִצּוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
 הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם,
 וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם,
 וְנָתַתִּי מִטַּר-אֶרֶצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי דִגְלָךְ, וְתִירְשְׁךָ,
 וַיִּצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ
 לְבֹהֶמְתֶּךָ, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמְרוּ
 לָכֶם, פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם,
 וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים,
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יְיָ

בָּכֶם, וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם, וְלֹא יִהְיֶה
מָטָר, וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ.
וְאֲבִדְתֶּם מִתְּהַרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַשּׁוֹבָה
אֲשֶׁר יִי נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת־
דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם.
וְקִשְׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדְכֶם,
וְהָיוּ לְטוֹטָפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֻתְכֶם
אֹתָם אֶת־בְּגִינְכֶם, לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם, וּבְלִכְתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּכֶם, וּבְקוּמְכֶם: וּכְתַבְתֶּם עַל־
מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם:

פְּרִשְׁת צִיצֵת

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם,
 וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם
 לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצֵת הַכַּנָּף
 פָּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת,
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ, וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹת יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
 אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ,
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם

קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם,
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים, להיות לכם לאלהים, אני
יי אלהיכם:

אמת, ויציב, ונכון, וקיים, וישר,
ונאמן, ואהוב, וחביב, ונחמד,
ונעים, ונורא, ואדיר, ומתקן,
ומקבל, וטוב, ויפה הדבר הזה
עלינו לעולם ועד: אמת, אלהי
עולם מלכנו, צור יעקב מגן ישענו:
לדר ודר הוא קיים, ושמו קיים,
ובסאו נכון, ומלכותו נאמונתו לעד
קמת: ודבריו חיים וקיימים,

נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים, עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל
בְּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת
יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל־הָרָאשׁוֹנִים, וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים,
דְּבַר טוֹב וְכָן לְעוֹלָם וָעֶד. אָמֵת
וְאֱמוּנָה, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר: אָמֵת,
שְׁמֹתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ,
גֹּאֲלֵנוּ גֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצֵרֵנוּ צוֹר
יִשְׁעֵתָנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מִעוֹלָם
שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים זִילְתָּךְ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא,
 מֵעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בָּרוּם
 עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ
 עַד־אַפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־אִישׁ שִׁשְׁמַע
 לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתֶךָ וּדְבָרֶךָ יַשִּׁים
 עַל־לְבוֹ: אֱמֶת, אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן
 לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם:
 אֱמֶת, אֶתְּהָ הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתְּהָ הוּא
 אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ,
 גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמַּצָּרִים גָּאֲלָתָנוּ, יי
 אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. כָּל־
 בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרֶךָ גָּאֲלָתָ.

וַיִּסְוּךָ בְּקֶעֱתָ, וַיִּזְרִים טַבַּעְתָּ וַיְדִידִים
הַעֲבִרְתָּ. וַיִּכְסּוּ מִים צָרִיָּהֶם. אַחַד
מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת שִׁבְחוּ
אֱהוֹיָבִים וְרוּמְמוֹ אֵל. וְנָתַנוּ יְדִידִים
זְמִירוֹת, שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם
וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גִּימָאִים
וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים
וּפּוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה
לְעַמּוֹ בָּעֵת שְׁוֹעֵם אֱלֹיו: תְּהַלְלוּת
לְאֵל עֲלִיזוֹן, בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרָךְ:
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה,
בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם.

מִי־כַמְכָּה בְּאֵלִים, יִי. מִי כַמְכָּה
נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלָּת, עֲשֵׂה
כָּלֵא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שֶׁבָּחוּ גְּאוּלִּים,
לְשִׁמְךָ, עַל־שִׁפְתֵי הַיָּם. יַחַד כָּלָם
הוֹדוּ, וְהִמְלִיכוּ, וְאָמְרוּ:

יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה בְּעֶזְרֶת
יִשְׂרָאֵל, וּפְדָה, כְּנֶאֱמָר, יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. גְּאֻלָּנוּ, יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ,
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה, יִי, גֹּאֲלֵ
יִשְׂרָאֵל:

שְׁמֹנֶה עָשָׂר

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, וְקֹנֶה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלֶכֶּךָ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ
אַתָּה, יְיָ, מִגֵּן אַבְרָהָם:

אתה גבור לעולם, אדני, מחיה
מתים אתה, רב להושיע:

(מסופק שמיני עצרת עד יום ראשון של פסח אזמרים זה.)

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחדר, מחיה
מתים ברחמים רבים, סומך נופלים,
ורופא חולים, ומתיר אסורים,
ומקנים אמונתו לישגי עפר: מי
כמוך, בעל גבורות, ומי דומה לך,
מלך, ממית ומחיה, ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים.
ברוך אתה, יי, מחיה המתים:

נִקְדֵּשׁ

נִקְדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם, בָּשֵׁם
שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשָׁמִי מְרוֹם,
בְּכַתוֹב עַל־יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה
אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת,
מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אֲזוּ, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר
וְחִזָּק, מִשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים
לְעֶמֶת שָׁרָפִים, לְעֶמֶתָם בָּרוּךְ
יֵאמְרוּ:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמֶּקוֹמָךְ מִלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ
 עָלֵינוּ, כִּי מַחֲבִים אֲנַחֲנוּ לָךְ: מִתִּי
 תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד תִּשְׁכֵּן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ
 בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, לְדוֹר וָדוֹר
 וּלְנֶצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה
 מִלְכוּתָךְ, כִּדְבַר הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי
 עֲזָרָה: עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ:
 יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן,
 לְדוֹר וָדוֹר, הִלְלוּהָ:
 אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ,
 וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְלֹלוּךָ סְלָה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתַּנֵּת חֶלְקוֹ, כִּי
 עָבַד נְאֻמָּן קָרְאָתָּ לוֹ. כָּלִיל תִּפְאֶרֶת
 בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ, בְּעַמְדוֹ לִפְנֵיךָ עַל
 הַר־סִינַי. וְשָׁנִי לַוַּחֲוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד
 בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת.
 וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת,
 לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית
 עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת
 הִיא לְעוֹלָם, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
 יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, לְגוֹיֵי

הָאָרְצוֹת, וְלֹא הִנַּחֲלָתוֹ, מִלְכָּנוּ,
 לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא
 יִשְׁכְּנוּ עֲרָלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עֲמֹד
 נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה, לְזֶרַע יַעֲקֹב, אֲשֶׁר
 בָּם בְּחֵרְתָּ: עִם מִקְדָּשִׁי שְׂבִיעִי,
 כָּל־כֶּלֶם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךְ,
 וּבְשִׁבְעִי רָצִיתָ בּוֹ וּקְדָשְׁתּוֹ. חֲמִידַת
 יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ, וְכָר לְמַעֲשֵׂה
 בְּרִאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה
 בְּמִנוּחָתָנוּ. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן
 חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבָךְ,
 וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטִהַר לְבָבוֹ

לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ,
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבֵת קִדְשְׁךָ.
 וַיְנַחֵנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל, מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ
 בְּרוּךְ אַתָּה, יי, מִקִּדְשֵׁי הַשְּׁבֵת.

רְצֵה, יי אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבֹדָה
 לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
 וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
 וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה, יי, תַּמְחִינֵנוּ
 שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר. גּוֹרָה לָךְ וְנִסְפָּר
 תְּהִלָּתְךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
 וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל־
 נַפְשֵׁךָ, שְׁבֹכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שְׁבֹכָל־עֵת,
 עָרֵב, וּבֶקֶר וְצֹהָרִים: הַטּוֹב, כִּי לֹא־
 כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם, כִּי לֹא־תִמּוֹ
 חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִנִּינוּ לָךְ:
 וְעַל־כָּל־מִסְכָּל וְיִתְרֹמֶם שְׁמֶךָ,
 מִלְּפָנֶינוּ, תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ-סֶלָה, וַיְהִלְלוּ
 אֶת-שִׁמְךָ בְּאֵמֶת, הָאֵל, יִשְׁוּעֵתְנוּ
 וְעֲזָרְתְּנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב
 שִׁמְךָ, וְלֹךְ נָאָה לְחֻדּוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה, וּבִרְכָּה, חֵן,
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ, אֲבִינוּ, כְּלָנוּ בְּאַחֵד,
 בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נְתַתָּ
 לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת
 חֶסֶד וְצַדִּיקָה, וּבִרְכָּה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים
 וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה
 בְּשִׁלּוֹמְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה, יי, הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נָצוּר לְשׁוֹנֵי מֶרֶעַ, וּשְׁפָתֵי
מִדְבַּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם,
וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה, פֶּתַח לְבִי,
בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי,
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהִירָה
הִפֵּר עֲצָתָם, וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידְךָ.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן

אִמְרֵי-פִי וְהַגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי
וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא
יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

הלל

הִלְלוּ אֶת-יְיָ כָּל-גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ
כָּל-הָאֱמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ תְּסֻדּוֹ,
וְאֶמַּת-יְיָ לְעוֹלָם, הִלְלוּיָהּ:
הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם
תְּסֻדּוֹ:

אוֹרֶךְ כִּי עֲנִיתִנִּי . וְתִהְיֶה לִי
לִישׁוּעָה:

אֲבֹן מָאֵסוֹ הַבּוֹנִים . הִתְהַלֵּךְ
לְרֹאשׁ פְּנֵה.

מֵאֵת יְיָ הִתְהַלֵּךְ וְאֵת . הִיא נִפְלְאוֹת
בְּעֵינֵינוּ:

זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ . נִגִּילָה
וְנִשְׁמָחָה בּוֹ.

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא . אָנָּה יְיָ
הַצְלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יְיָ . בְּרִכְנוּכֶם
מִבֵּית יְיָ:

אֵל יְיָ וַיָּאֵר לָנוּ . אֶסְרוּ־חַג
בְּעֲבוֹתֵינוּ עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אלי אתה ואורך . אלהי
ארומך :

אין כמוד

אין כמוד באלהים ארני ואין
כמעשיך: מלכותך מלכות כל
עולמים וממשלתך בכל־דור ודור:
״ מלך ״ מלך ״ יי מלך לעולם
ועד: ״ עז לעמו יתן ״ יברך את
עמו בשלום:

אב הרחמים, המיכה ברצונך
את ציון, תבנה חומות ירושלים:

כִּי בָךְ לְבַד בְּמַחֲנוֹ, מְלֹךְ, אֵל רָם
וְנִשְׁאָא, אֲדוֹן עוֹלָמִים:

הוֹצֵאת תּוֹרָה

וַיְהִי בִּנְסֻעַ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה.
קוּמָה יְיָ וַיִּפְצוּ אֲבִיךָ וַיָּנֶסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ
מִפְּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדִבְרֵ-
יְיָ מִירוּשָׁלָּיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּקֶדְשָׁתוֹ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ,
קְדוֹשׁ שְׁמוֹ:

גִּדְלוּ לִי אֶתִּי. וְגִדְמָה שְׁמוֹ
יִתְּדוּ:

לָךְ, יי, מְגִדְלָה, וְהַגְבִּירָה
וְהַתְּפַאֲרָה, וְהַנְּצִחַת, וְהַחֲדוּד. כִּי כָל
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ, יי, הַמְּמַלְכָה
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי
לְהֵרֵם רִגְלֵיו, קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ
יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהֵר קְדוֹשׁוֹ,
כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם
חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה
לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. עַל פִּי יְיָ בְּיַד
מֹשֶׁה:

בְּרַכַּת הַחֹדֶשׁ

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ
אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.
וְתִתֵּן־לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים שְׁלֵ-
שָׁלוֹם, חַיִּים שְׁלֵטוֹבָה, חַיִּים שְׁלֵ-
בְרָכָה, חַיִּים שְׁל־פְּרֻנְסָה, חַיִּים שְׁלֵ-
חִלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שְׁיֵשׁ בָּהֶם
יִרְאֵת שָׁמַיִם וְיִרְאֵת חֲמָא, חַיִּים

שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה, חַיִּים
 שֶׁל־עֶשֶׂר וְכָבוֹד, חַיִּים שְׁתֵּהִי בָנוּ
 אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם. חַיִּים
 שִׁמְלָאוֹ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה.
 אָמֵן, סֵלָה:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ, וְגֵאֵל
 אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת לְחֵירוֹת, הוּא יִגְאֵל
 אוֹתֵנוּ בְּקָרוֹב, וַיִּקְבֹּץ נִדְחֵינוּ
 מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, חֲבֵרִים כָּל־
 יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר, אָמֵן:

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ, בֵּית יִשְׂרָאֵל,

לחיים ולשלום, לששון ולשמחה,
לשועה ולנחמה. ונאמר, אמן:

אשרי

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך
סלה: אשרי העם, שכבה לו,
אשרי העם שיי אלהיו: תהלה
לדוד, ארוממה, אלהי, המלך.
ואברכה שמך לעולם ועד: בכל-
יום אברכה. ואהללה שמך לעולם
ועד: גדול יי ומהלל מאד, ולגדלתו
אין חקר: דור לדור ישבח מעשיןך,

וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הֵדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ,
וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזֹז
נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וַיֵּךְ לָתֶךָ אִם־פָּרַגְתָּ:
זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ
יִרְנְנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרְךָ אֲפִים
וַיֵּךְ לַחֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל. וְרַחֲמֵיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל־מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ
לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו, וְכְבוֹד הֵדָר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־
עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדָר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל־

הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
וְאַתָּה נֹתֵן-לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
פֹּתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
רְצוֹן: צָדִיק יִּבְרַךְ-דְּרָכָיו, וְחָסִיד
בְּכָל-מַעֲשָׁיו: קָרוֹב יִּבְרַךְ-קִרְאוֹ,
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת: רְצוֹן
יִרְאוּ יַעֲשֶׂה. וְאַתָּה שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יִּבְרַךְ-אֲהָבָיו.
וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהַלֵּל
יִבְרַךְ-פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר, שֵׁם
קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנִיחָנוּ נְבָרֶךְ
יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הִלְלוּיָהּ:

הַבְּנִסַּת הַתּוֹרָה

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי. כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ.
 חֲדָדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיְהִי קֶרֶן לְעַמּוֹ.
 תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו. לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרֹבּוֹ.
 הַלְלוּיָהּ:

וּבְנִחָה יֹאמֶר. שׁוּבָה יי רַבּוֹת אֵלַי
 יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יי לְמִנּוּחֶתְךָ. אַתָּה וְאַרְוֹן
 עֲזָרָךְ: בְּהִנֵּיךָ וּלְפָשׁוּ צֶדֶק וְחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ:
 בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ. אֵל תָּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךְ:
 כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם. תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ:
 עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמָכֶיהָ
 מְאֹשֵׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נְעִים. וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ
 שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה. חֲדָשׁ
 יְמֵינוּ בְּקָדֶם.

נַעֲרִיצָה

נַעֲרִיצָה וְנִקְדִּישָׁה, כְּסוּד שִׁית
שָׂרֵפִי קִדָּשׁ, הַמִּקְדִּישִׁים עֲמִקָּה,
בְּקִדָּשׁ, בְּכָתוּב עַל־יָד נְבִיאָה,
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה, וְאָמַר:

קְדוּשׁ, קְדוּשׁ, קְדוּשׁ, יִי עֲבֹאֲוֹת,
מָלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מִשְׁרָתִיו,
שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ,
לְעֲמֻתָּם, בָּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים, וַיַּחֲזֵן

עם, המִי־חֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וּבֹקֶר,
בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד, פְּעָמִים בְּאַהֲבָה,
שָׁמַע אוֹמְרִים:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:
הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא
מִלְכֵנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ,
בְּרַחֲמָיו, שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי, לַהֲיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים:

אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר:
יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן,
לְדֹר וָדֹר, תִּלְלוּהָ:

תִּכְנֹת שַׁבָּת, רָצִיתָ קִרְבָּנוֹתֶיהָ.
 צוֹיֹת פְּרוּשֵׁיהָ, עִם סְדוּרֵי נִסְכֶּיהָ.
 מַעֲנֶנְיָה לְעוֹלָם כְּבוֹד יִנְחֶלוּ. טוֹעֲמֶיהָ
 חַיִּים זָכוּ. וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ
 נִדְרָה בְּחֶרֶד: אִזּוּ מִסִּינֵי נִצְטָווּ עָלֶיהָ.
 וּתְצוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְהִקְרִיב בָּהּ
 קִרְבֵּן מוֹסֵף שַׁבָּת כָּרְאוּ: יְהִי רָצוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַשִּׁיעֵנוּ
 בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֶיךָ אֶת־
 קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
 וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם
 הַשַּׁבָּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֶיךָ

בְּאַהֲבָה, בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ
שְׁכַתְבָתְךָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי
מִשְׁחַת עֲבָדֶיךָ, מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאַמּוּר:

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת
וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי,
כָּל־כָּל־יִשְׁבָּעִי וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךְ.
וְהַשְׁבִּיעִי רְצִיתְךָ בּוֹ וְקַדְּשֵׁתוּ, חֲמִידַת
יָמִים אוֹתוֹ קִרְאתְךָ, זִכָּר לְמַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה
בְּמִנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתֵן
חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׁבָעֵנוּ מִטּוֹבָךְ,
וְיִשְׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְמַהֲרָ לְבָנוּ

לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתָּ קִדְשְׁךָ.
וַיְנַחֵנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל, מִקֵּדְשֵׁי שָׁמַךְ.
בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, מִקֵּדֶשׁ הַשִּׁבְתָּ.

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ.
אֵין בְּמִלְכֵנוּ. אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ;
מִי בְּאֱלֹהֵינוּ. מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ.
מִי בְּמִלְכֵנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ;
נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ.
נוֹדָה לְמִלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ;
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ.

בָּרוּךְ מִלְכֵנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא
אֲדוֹנֵינוּ:
אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ:
אַתָּה הוּא, שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ, אֶת־קִטְרֵת הַסַּמִּים:

עֲלִינוּ

עֲלִינוּ לְשִׁבְחַת לְאֶדוֹן הַכֹּל, לְתֵת
נֶדָּחָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עָשָׂנוּ

כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא עָמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֶם,
וְגָרְלָנוּ כְּכָל־הַמּוֹנֵם: וַאֲנַחֲנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים, תִּקְדּוּשׁ, בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב
יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ
בַּגִּבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ. אֵין
עוֹד. אֵמֶת מִלְכֵנוּ. אָפֶס זִוְלָתוֹ.
בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעָתָּ הַיּוֹם,
וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְבְּךָ, כִּי יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאֶרֶץ
מִתַּתָּ, אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נִקְוָה לָךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 לִרְאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲנֶךָ.
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהַאֲלִילִים
 כָּרוֹת יַכְרִתוּן. לְתִקַּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׁדִי. וְכַל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ.
 לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אֶרֶץ;
 יִבִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל־יְיֹשְׁבֵי תֵבֶל כִּי לָךְ
 תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לִשׁוֹן;
 לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכָּרְעוּ וַיִּפּוּלוּ.
 וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנֶנּוּ. וַיִּקְבְּלוּ
 כָּל־אֶת־עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ
 עֲלֵיהֶם מִהֲרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי

הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלַעֲוִלָּמִי עַד
תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד: כְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ,
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר, יְהִי
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִי יְיָ אֶחָד, וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

מִנְחָה לַשַּׁבָּת

אַתָּה אֶחָד

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וְמִי
בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ.

תַּפִּילָת נִדְלָה וַעֲטָרַת יְשׁוּעָה, יוֹם
 מְנוּחָה וְקֹדֶשׁה, לְעַמְּךָ נְתַתָּ:
 אֲבָרְהָם יִגַּל, יִצְחָק יִרְגֵן, יַעֲקֹב וּבְנָיו
 יָנוּחוּ בוֹ: מְנוּחַת אֲהֲבָה וְנִדְבָה,
 מְנוּחַת אֶמֶת וְאַמוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם
 וְשִׁלוֹה, וְהַשְׁקֵט וּבִטָּח, מְנוּחַה
 שְׁלָמָה שְׁאֵתָה רוּצָה בָּהּ. יִכִּירוּ
 בְּנֶיךָ וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵתְךָ הִיא מְנוּחָתָם,
 וְעַל־מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ אֶת־שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רִצָּה
 בְּמְנוּחָתֵנוּ. קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתֵן
 חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטִּיבְךָ,
 וְשִׂמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ

לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבַת קַדְשְׁךָ.
וַיְנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל, מִקַּדְשֵׁי שְׁמֶךָ,
בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, מִקַּדְשׁ הַשְּׁבַת.

צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ
אֱמֶת: וְצִדְקַתְךָ, אֱלֹהִים, עַד־מָרוֹם,
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת, אֱלֹהִים, מִי
כְמוֹד: צִדְקַתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל. מִשְׁפָּטֶיךָ
תְּהוֹם רַבָּה, אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ.
יְיָ:

בְּרַכַּת הַמָּזוֹן

הַרְחֵמֵן, הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה
בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שֻׁלְחָן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ
עָלָיו:

הַרְחֵמֵן, הוּא יְבָרֵךְ אֶת אָבִי
מוֹרִי, בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה, וְאֶת אִמִּי
מוֹרֵתִי, בַּעֲלַת הַבֵּית הַזֶּה, אוֹתָם,
וְאֶת־בֵּיתָם, וְאֶת־זֶרְעָם וְאֶת כָּל־
אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר
לָנוּ, כִּמּוֹ שְׁנַת־בְּרָכָה וְאִבּוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מָכַל כָּל. כֵּן יְבָרֵךְ
אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה,
וְנֹאמַר אָמֵן.

בְּרָבוֹת הַנְּהַנִּין

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזֻנוֹת:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁחֶכֶל נְתָתָה בְּדַבְּרוֹ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה:

קריאת שמע על המטה

שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו, לעולם
ועד:

ברוך יי ביום. ברוך יי בקלילה.
ברוך יי בשכבנו. ברוך יי בקומנו:
הנה לא ינום ולא יישן שומר
ישראל:

בדרך אפקיר רוחי, פדיתה אותי,
יי, אל אמת:

לשועתי, קניתי, יי: קניתי, יי,
לשועתי: יי, לשועתי, קניתי:

סדר חנכה

ברוך אתה יי אלהינו, מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו,
וצונו להדליק נר של חנכה:

ברוך אתה, יי אלהינו, מלך
העולם, שעשה נסים לאבותינו,
בימים ההם, בזמן הזה:

מעוז צור

מעוז צור ישועתי,

לך נאה לשבח;

תבון בית תפילתי,

ושם תודה נזבח;

לעת תבין מטיבתי.

מִצָּר הַמִּנְיָח,
אֹז אֶגְמוֹר,
בְּשִׁיר מִזְמוֹר,
חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ.

רְעוֹת שְׁבָעָה נַפְשֵׁי,
בִּיגוֹן כַּחֲדָה;
חַיֵּי מִרְרוּ בְּקוֹשֵׁי,
בְּשִׁעְבוֹד מַלְכוּת עֲגָלָה;
וּבִירוֹ חֲגֻדוֹלָה,
הוֹצִיא אֶת הַסִּגְלָה;
חֵיל פָּרְעָה,
וְכָל זֶרַעוֹ,
יִרְדּוּ בְּאֶבֶן מִצּוֹלָה.

